MARAŞ UNUTULACAK MI?

DEVRİMCİ YOL
Sayı 27 - 7 Nisan 1979 - 5 TL

16 Mart-1 Mayıs ve Kızıldere...
Faşist katliamlar unutulacak mı?

Ecevit hükümetinin faşizme karşı teslimiyet politikaları sayesinde sıkıyönetimin aldatmaca ve demogojileriyle faşist güçlerin cinayet ve katliamları unutturulmaya çalışılıyor. Ülkemizde yaşanan gerçeklerin üstü örtülmeye çalışılıyor.

Maraş katlıamını tertipleyen, yüzlerce yurttaşımızı katledenler kimlerdi? Bu faşist köpeklere ne yapıldı?

Doğan Özleri, Karafakioğlunu, B. Cömerti, Abdi İpekçi'yi kimler ve niçin öldürtmüşlerdi?

16 Mart'ta İstanbul Üniversitesinin kapısında 7 öğrenciyi katledenler, Yükseliş öğrencilerini bombalayanlar, otobüsleri, kahvehaneleri kurşunlayanlar kimlerdi? Bu cinayet ve **katliamları tertipleyenlerin amaçları neydi ve onlara ne yapıldı?**

Şimdi sıkıyönetimin yarattığı bir sis perdesi arasındaki, yaşanılan tüm gerçekler unutturulmaya çalışılmakta, bu sorunların üzeri örtülmek istenmektedir.

Maraş katliamı vesile edilerek ilan edilen sıkıyönetim, bu soruları soranları susturmak ve zindanlara doldurmak için çalışıyor. İlerici yayınları ve emekçilerin demokratik haklarını yasaklamaya, faşizme karşı mücadeleyi bastırmaya çalışıyor.

Maraş katliamını tertipleyenler serbestçe dolaşabilirken, hatta yeni yeni cinayetler işlerlerken, Maraş-Adana Sıkıyönetim Komutanlığı, dehşetli ve bol maddeli bildiriler yayınlayarak **"Liselerde boykot yapan, örgütsel faaliyetlerde bulunan (!) bildiri dağıtan, konuşma yapan ve benzeri karanlık işleri çeviren (!)" devrimcileri nasıl yakalayıp içeri tıktırdığını**, bir marifetmiş gibi, reklam etmekle uğraşıyor. Bu arada faşistlerin işlediği bir cinayeti, devrimciler işlemiş gibi göstererek, faşistleri korumaya çalışıyor.

Sıkıyönetim Maraş katliamı nedeniyle ilan edilmemiş miydi? Faşist katil sürüleri, cinayet şebekeleri cezalandırılmayacak mıydı? Hani, nerede Maraş'ın katilleri?

Herşeye zam yapılıp, halkın elinde avucunda ne varsa el konuluyor. Yaşam halka zindan ediliyor. Halkın çıkarlarını savunan devrimciler zindanlara tıkılıyor. Devrimci **"yasak"** yayınları basan, yayan, bulunduran, ve de halkın çıkarlarını savunan, düşünen, faşizme karşı olan kim varsa, ne varsa baskı ve zulme uğratılıyor. Mahalleler, evler basılıp halka gözdağı veriliyor, halkın savunma araçlarına el konuluyor. Ve bütün bunlara karşılık faşist cinayet çeteleri, faaliyetlerine serbestçe devam ediyor, yeni cinayetler, yeni katliamlar tertipliyor, yeni katliam planları uygulamak için, yeni Maraş'lar yaratmak için uygun ortam ve zemini kolluyorlar.

Bütün bunlar yaşadığımız gerçekler değil midir? Halktan yana geçinen hükümet, özgürlükçü Ecevit (!) bütün bu uygulamaların basit bir aleti değil de nedir?

Bütün bu oyunlar, bu aldatmacalar sürer gider mi sanırsınız?

Maraş unutulur mu?
1 Mayıs, 16 Mart, Kızıldere
unutulur mu?
Bütün faşist katliamlar unutulur da,
her şey yapanın yanına kar kalır mı?

Devrimci eylemler ve burjuva basını

Devrimci mücadelenin tutarlı bir çizgi doğrultusunda gelişip güçlenmesi, oligarşiye korku veriyor. Devrimci mücadelenin güçlenmesinin, her geçen gün daha geniş halk kesimlerinin mücadeleye atılmasının önüne geçebilmek için örgütlendirilen sivil-resmi tüm faşist baskı güçlerinin yanısıra, büyük burjuva basının sistemli ve bilinçli bir yayın politikası takibettiği de gözlerden kaçmıyor.

Özellikle 12 Mart faşizmi döneminde yiğitçe mücadele ederlerken katledilen devrimci yoldaşlarımızın ülke çapında yüzbinlerce kişinin katıldığı devrimci eylemlerle anılması karşısında bu durum özellikle dikkati çekici bir hal almıştır.

Büyük burjuva basının,sıkıyönetim güçlerini zor durumda bırakan ve halkın mücadelesini geliştiren, sempati ve güvenini kazanan doğru bir devrimci çizgideki eylemleri ya hiç yansıtmadığı ya da tamamen çarpıtarak yansıttığı görülmektedir. Devrimci mücadelenin ne olduğu, hangi amacı güttüğü belli olmayan bir *"çapulculuk"* olayı olarak tanıtılmasına; çoğu zaman kimin tarafından yapıldığı bile seçilemeyen, halkın topluca bulunduğu yerlerin, benzin istasyonlarının, banka şubelerinin ve bazı işyerlerinin bombalanması gibi eylemlerin ön plana çıkarılmasına özel bir itina gösterildiği dikkati çekmektedir.

Zaman zaman, bakkalları, kasapları soyan, bir taksi şoförünü öldürüp 500 lirasını alan, yoldan geçen vatandaşları dövüp kol saatini ve cüzdanını alan "SOL"cu örgüt hikayeleri uydurarak ortaya çıkmaktadırlar. Bu yolla, halkı devrimci mücadeleden ve giderek siyasetten uzaklaştırmaya yönelik bir çaba safretmektedir. (Bu yolla ne kadar bakkal-kasap ve benzin istasyonu sahibi varsa en azından onların devrimcilere düşman olmaları sağlanabilir herhalde!).

Burjuva basının Devrimci Hareketi dejenere etmek için sürdürdüğü bu politikasında, sol hareket içindeki rekabetçi eylem anlayışından yararlanmayı gözettiği de anlaşılabilen bir şeydir. Bu yolla, gazetelerde eylem yapmış bir grup olarak isminden bahsettirme kayguları, sonuçta, burjuva basının öne çıkardığı ve halkın mücadelesini güçlendirmeye yönelik hiç bir somut siyasi amacı olmayan sözde "devrimci eylemlere" yönelinmesine yol açabilmektedir. Daha önce de belirttiğimiz gibi, rekabetçilik amacına dayalı olarak, somut siyasi hedeflere-amaçlara yönelik olmayan bir eylem anlayışı devrimci bir anlayış değildir.

Bunun yanısıra haberlerini çoğunlukla polisten kaynaklandıran bazı gazetelerin, bu tür eylem anlayışına sahip veya devrimci olmayan eylemleri kendisine maledilebileceği sözde "SOL"cu bazı örgüt isimlerinin lanse edilmesine özel bir çaba sarfettiği görülmektedir.

Bu tür çabalarda devrimci mücadeleyi dejenere etme ya da güçsüz-etkisiz gösterme amaçlarının da saklı olduğuna şüphe yoktur. Zaman zaman, uluslararası ilişkilerini sözde yetkili emniyet istihbaratlarına dayanarak, *"03 kot numaralı Taner Akçam'ın dış ilişkilerini kurduğu"*(!) veya *"Karlos'un sağ kolu durumundaki Gülten Çayan tarafından kurulan"*(!) dehşetengiz örgütler hakkında tamamen uydurma hikayeler tefrika edilmektedir. Bir zamanlar bu şekilde müthiş bir "acil örgütü" yaratılmıştı. Onun işi bittikten sonra yenileriyle uğraşılıyor.

Oligarşinin hertürlü imkanları ve kamuoyu oluşturma araçlarıyla; hertürlü demagoji, çarpıtma ve yalanla devrimci mücadeleyi karalamak, hedeflerinden saptırmak, gelişmesini engellemek için mücadele etmesi anlaşılabilir bir şeydir. Burada, üzerlerinde ilerici, demokrat ve hatta devrimci sıfatlarını taşıyan bir kısım gazetecinin anti-faşist mücadele karşısında takındıkları sağır ve dilsiz tavrın anlaşılabilmesi ise gerçekten zordur. Halkın çıkarları doğrultusunda somut siyasi hedeflere yönelik, halk yığınlarının faşizme karşı direnişini güçlendirici eylemler; yaygın anti-faşist gösteriler karşısında sessiz kalmaları bu ilerici ve demokrat sıfatlarını taşıyan gazetecilerin vasıtalı olarak hakim sınıfların politikasına destek olmaları anlamına gelmiyor mu?

Oligarşinin bütün gayretlerine rağmen Devrimci Hareketin halkın çıkarları doğrultusunda, somut siyasi hedeflere yönelik devrimci eylemlerinin her geçen gün yığınların daha geniş sempati ve desteğini kazanmasının; ve devrimci eylemlerimizin doğru çizgide yaygınlaşmasının ve yükselmesinin önüne geçilemeyecektir.

12 MART ve 30 MART, MÜCADELENİN YÜKSELDİĞİ

12 MART FAŞİZMİ NEFRETLE KINANDI

Bundan 8 yıl önce verilen ve emekçi halklarımız için karanlık bir dönemin başlangıcını simgeleyen 12 Mart muhtırasının yıldönümünde 12 Mart açık faşizmi bütün yurtta düzenlenen yaygın gösterilerle protesto edildi. 12 Mart faşizmini kınayan forumlar boykotlar, korsan gösteriler düzenlendi. Afişler yapıştırıldı ve duvar yazılamaları yapıldı. Yapılan protesto eylemlerinde devrimci mücadelenin 12 Mart'ta durdurulamadığı her türlü zulme ve baskıya rağmen mücadelenin devam ettiği bugünkü baskıların ve zulmün de devrimci mücadeleyi durduramayacağı bir kez daha vurgulandı. Yurdun hertarafında faşist güçlere etkili darbeler indirildi.

LİSELERDE, YÜKSEK OKULLARDA YAPILAN EYLEMLERLE 12 MART AÇIK FAŞİZMİ LANETLENDİ

12 Mart günü Ankara'nın hemen hemen bütün okullarında gösteriler düzenlendi. Forumlar ve boykotlar yapıldı. SİYO, ODTÜ, SBF, Hukuk, Eğitim Fakültesi, Hacettepe (Diş, Tıp, Ecza), Ankara Tıp, Dil Tarih, Atatürk Lisesi, Endüstri Meslek Lisesi, Gazi Lisesi, İskitler Endüstri Meslek Lisesi, Anıttepe Lisesi, Anıttepe Akşam Ticaret ve Yıldırım Beyazıt Yurdunda yapılan forum ve boykotlarla 12 Mart faşizmi protesto edildi. Beşevlerde 6 bin kişi Konya yolunu işgal etti. Burada 12 Mart faşizmini protesto eden bir konuşma yapıldı ve 12 Mart'la ilgili sloganlar atıldı. Polis okullarda yapılan bu gösterilerle ilgili olarak 30'a yakın devrimciyi göz altına aldı.

MİTHATPAŞA CADDESİNDE YAPILAN GÖSTERİYLE 12 MART FAŞİZMİ PROTESTO EDİLDİ

12 Mart günü polis ve jandarmanın aldığı yoğun önlemlere rağmen devrimcilerin gösteri yapması engellenemedi.

12 Mart günü saat 18.00 de Mithatpaşa caddesinde toplanan 500 kişi trafiği bir süre kesti. Bir amerikan bayrağının yakıldığı gösteride yapılan konuşmada "12 Mart faşizminin devrimci mücadeleyi durduramadığı her türlü baskıya rağmen halkların mücadelesinin daha da güçlendiği, bugünkü zulüm uygulamalarının da mücadeleyi durduramayacağı" anlatıldı. "Maraş katliamı ile ilgili olarak ilan edilen sıkıyönetimin halka zulüm uyguladığı devrimci mücadeleyi boğmaya çalıştığı, bunun yanında Maraş'ın katillerine, İpekçi'nin katillerine, hiç bir şey yapmadığı da vurgulandıktan sonra halkımızın yeni bir 12 Mart dönemi değil özgürlük istediği anlatılarak 12 Mart işkencecilerinden hesap sorulacağı" vurgulandı.

Gösteri sırasında yüzlerce kişi "12 Mart faşizmi mücadelemizi durduramadı, durduramayacak", "12 Mart işkencecilerinden hesap soracağız" diye sloganlar attı. Devrim andının içileceği sırada polis gösteriye saldırdı. Bunun üzerine polise karşı taş ve sopalarla direnildi. Polis daha sonra gösteriye katıldıkları gerekçesiyle 6 kişiyi göz altına aldı.

Bu arada aynı saatte Necatibey Caddesinde düzenlenen gösteriye ise sivil polisler tarafından ateş açıldı. Buna rağmen gösterinin gerçekleştirilmesi önlenemedi.

ANKARA'NIN ÇEŞİTLİ MAHALLELERİNDE 12 MART FAŞİZMİNİ PROTESTO ETMEK İÇİN EYLEMLER DÜZENLENDİ

ŞENTEPE: Şentepe'de 12 Mart öncesi 12 Mart'la ilgili olarak duvar yazılamaları yapıldı. Teksir makinasıyla basılan "12 Mart mücadelemizi durduramadı. Savaşıyoruz kazanacağız" yazılı afişler bölgede yaygın bir biçimde yapıştırıldı.

Bu arada Şentepe'de meydana gelen olayda geçtiğimiz sene 3 PİM üyesinin polis tarafından katledilmesinde rolü olan ve bütün bölge halkının tanıdığı Güventepe mahallesi muhtarının evi kurşunlandı. Evi kurşunlanan muhtar daha önce de devrimcileri birkaç kez polise ihbar etmesiyle tanınmaktaydı.

Karşıyaka mahallesinde de 12 Mart'la ilgili olarak yaygın propaganda faaliyetleri yürütüldü. Bu arada bölgede faşistlerin örgütlenmesini yürüten bir faşist terzinin dükkanının halk tarafından yakıldığı bildirildi.

YENİMAHALLE: Yenimahalle'de, faşistlerin üs olarak kullandığı bir kahve işgal edildi.

DİKMEN: Balgat, Dikmen ve Ayrancı bölgesinden katılan devrimcilerle Dikmen deresinde 200 kişilik meşaleli bir miting gerçekleştirildi. Megafonla halka hitaben yapılan konuşmalarda "12 Mart işkencecilerinden hesap sorulacağı, hiç bir baskı ve zulmün halkın mücadelesini durdurmaya yetmeyeceği" anlatıldı. "Devrimci Yol" ve "12 Mart mücadelemizi durduramadı, savaşıyoruz kazanacağız" yazılı pankartlar taşıyan devrimcilerin gösterisini civardaki halk ilgiyle izledi.

EMEK: Emek mahallesinde polisin yoğun tedbirlerine rağmen 5 Mart ile 12 Mart tarihleri arasında 7 ayrı korsan gösteri düzenlendi. 12 Mart döneminde katledilen Koray Doğan ve 12 Mart faşizmi ile ilgili afişler yapıştırıldı, yoğun bir biçimde duvar yazıları yazıldı.

Polis artık Emek mahallesinde tellere atılan pankartlarla ve yazılarla uğraşamıyor. Geçenlerde, tellerden pankartı indirmeye uğraşırken düşerek pantalonu yırtılan bir polis, bölge halkını epey eğlendirdi.

MAHİR ÇAYAN

Birde çoğuz çokta biriz
Ne [illegible] ne ölürüz
Hepimiz birer MAHİR'iz
Canımıza can isteriz.

SAFFET ALP

Köyün evleri uzaktan
Faşistler çıksın uzaktan
Kurşun sıkar ALP uzaktan
Canımıza can isteriz.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
Gülüm diye HÜDAYİ'miz
Canımıza can isteriz

ÖMER AYNA

Kurşun sığmaz [illegible]
Kan damlıyor ciğerime
El değmeyin ÖMER'ime
Canımıza can isteriz

CİHAN ALPTEKİN

Kan yarasır [illegible]
Kızıldere doymaz kan
Faşistler kıydı CİHAN'a
Canımıza can isteriz.

FAŞİZME KARŞI GÜNLER OLDU!

İNCİRLİ: 12 Mart faşizmini protesto etmek için iki ayrı yerde korsan gösteri düzenlendi. İlk miting saat 18.00 de 100 kişilik bir katılımla gerçekleştirildi. 12 Mart faşizminin protesto edildiği gösteride "12 Mart işkencecilerinden hesap soracağız Devrimci Yol" imzalı bir pankart taşındı. Daha sonra devrim andı içilerek miting sona erdirildi. İkinci gösteri 18.05 sıralarında İncirli Lisesi önünde başladı. 1000 kişilik bir kortej halinde yürüyüşe geçen halk kitlesi 12 Mart'ı protesto eden sloganlar atarak gösterilerini devam ettirdi. Daha sonra devrim andı içilerek dağılındı.

TUZLUÇAYIR: Tuzluçayır'ın Akdere gecekondularında yaklaşık 150 kişinin katıldığı bir korsan miting yapıldı. Gösteri boyunca "12 Mart faşizmi mücadelemizi durduramadı, durduramayacak" şeklinde sloganlar atıldı.

Ayrıca Yenidoğan, Ulaştepe, Feridun Çelik mahallelerinde düzenlenen korsan mitinglerle 12 Mart faşizmi protesto edildi.

İSMETPAŞA: İsmetpaşa'da 12 Mart'la ilgili olarak kahve toplantıları yapılarak 12 Mart'ın emekçi halklar üzerindeki zulmü anlatıldı. 12 Mart'la ilgili olarak Devrimci Yol bildirileri dağıtıldı. Bu arada karaborsacı esnafların stoklarına el konularak stoklanmış yağ, vb. maddeler halka dağıtıldı. Halk devrimcilerin bu tavrını son derece taktirle karşıladı.

İŞYERLERİNDE 12 MART'I PROTESTO ETMEK İÇİN FORUMLAR DÜZENLENDİ

12 Mart günü MTA, Sağlık Bakanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü'nde ve daha başka işyerlerinin odalarında ve yemekhanelerinde forumlar yapıldı.

Forumlarda kısa konuşmalarla 12 Mart faşizmi anlatıldı. Ülkemizde bugün de bir açık faşizmin tezgahlanmaya çalışıldığı ama halkın mücadelesinin hiç bir güç tarafından engellenemeyeceği vurgulandı.

Ayrıca Devrimci Memurlar 12 Mart'la ilgili olarak yazılama yaptılar ve bütün işyerlerinde bildiriler dağıttılar.

12 MART FAŞİZMİ İSTANBUL'DA DA DÜZENLENEN EYLEMLERLE LANETLENDİ

12 Mart faşist darbesinin 8. yıldönümünde İstanbul'da faşizmi lanetleyen eylemler düzenlendi.

Şehirde yaygın yazılama yapıldı. İşyerlerinde, fabrikalarda, okullarda ve şehrin kalabalık bölgelerinde yaygın bildiri dağıtıldı.

12 Mart günü bazı lise, yüksek okul ve üniversitelerde forumlar düzenlenerek 12 Mart faşizmini yeren, günümüzdeki anti-faşist mücadelenin görevlerini anlatan konuşmalar yapıldı ve 1 gün boykot ilan edildi.

Yine 3-4 sinemada 12 Mart'ın içeriği ve bugün de ülkemizdeki muhtemel bir açık faşist darbe tehlikesi anlatılarak devrimcilerin bugünkü görevlerini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Sloganlar atıldı. Sloganlar ve konuşmalar izleyicilerce alkışlandı.

Çeşitli fabrikalarda, resmi dairelerde forumlar düzenlenerek 12 Mart faşizmini ve bugünkü faşist terör ve zulmü lanetleyen devrimci mücadelenin durdurulamayacağını belirten konuşmalar yapıldı. Sloganlar atıldı. Forumlar geniş ilgi gördü.

Şehrin 6-7 bölgesinde kalabalık gruplar halinde korsan miting ve yürüyüşler düzenlendi, gecekondu bölgelerinde kahve toplantıları yapıldı. Bu yürüyüş ve toplantılarda 12 Mart faşizmini lanetleyen konuşmalar yapıldı.

Safra'da 400-500 kişilik bir korsan miting ve yürüyüş yapıldı. Daha önce bölgede devrimcilerin yakalanıp tutuklanması nedeniyle CHP'liler bölgede devrimcilerin etkinliğinin kalmadığını sanıp alay ediyorlardı. Ancak 12 Mart faşizminin lanetlendiği bu güçlü anti-faşist gösterinin düzenlenmesi aynı zamanda CHP'lilere de bir ders oldu.

Kadıköy ve Yenikapı'da da düzenlenen gösterilerde "Devrimci Yol" pankartı ve 12 Mart faşizminin emekçi halkın mücadelesini durduramayacağını vurgulayan pankartlar taşındı. Konuşma ve sloganlarla faşizm lanetlendi.

Bu düzenlenen eylemlerle 12 Mart'ın yıldönümü İstanbul'da faşizme karşı mücadelenin yükseldiği bir gün oldu.

12 MART FAŞİZMİ BURSA'DA DEĞİŞİK EYLEMLERLE PROTESTO EDİLDİ

Devrimciler Bursa'da 12 Mart 1971 açık faşizmini yoğun bir şekilde protesto ettiler. 12 Mart'la ilgili olarak Bursa'nın içinde ve kazalarında yazılama işleri yapıldı. 12 Mart günü şehrin en işlek caddesinde 250-300 kişilik bir korsan miting düzenlendi.

Duvar gazeteleri şehrin birçok yerine asıldı. Ve 12 Mart gecesi BİTİA'ne "12 Mart'ın Zulmünü Unutmadık, Faşizme Ölüm Tek Yol Devrim" isimli bir pankart asıldı. Polis bu pankartı ancak öğle üzeri indirebildi. Şehirde emekçi halkın yaşadığı gecekondu bölgelerinde kahve toplantıları yapılarak 12 Mart faşizmi ve günümüzdeki sıkıyönetime karşı mücadele anlatılarak tartışmalar yapıldı. Bütün bunlardan rahatsız olan polis geceleri çeşitli bölgelerde devriye gezerek halkı ve devrimcileri sindirmeye yönelik saldırılara girişmiş bulunuyor. Polisin ve faşistlerin saldırıları devrimcilerin mücadelesini engelleyemeyecektir.

ANKARA'DA 30 MART KIZILDERE KATLİAMI LANETLENİRKEN KIZILDERE ŞEHİTLERİ COŞKUYLA ANILDI

30 Mart 1972 günü Kızıldere'de katledilen Mahir Çayan ve arkadaşlarının anısına Ankara'da forumlar, gösteriler düzenlendi. Bu arada Kızıldere ile ilgili bildiriler dağıtıldı, afişler ve pullar yapıştırıldı.

Kızıldere katliamının yıldönümünde bütün asker ve polis kuvvetleri Ankara'yı muhasara altına aldılar. Okullar ve mahalleler toplama kamplarına çevrildi. Ama bütün bu baskılara rağmen on yiğit devrimcinin anılması engellenemedi. Okullarda, mahallelerde, işyerlerinde yaygın kitle eylemleri ve direnişleriyle Kızıldere katliamı lanetlendi ve Kızıldere sehitleri anıldı.

İki yıllık Eğitim Enstitüsü öğrencileri Kızıldere katliamını protesto için okulda forum yapıp boykot kararı aldılar. Okulu topluca terkederken öğrencilere jandarma dipçikle saldırdı. Birçok öğrenci yaralandı ve hastaneye kaldırıldı.

Anıttepe Lisesinde forum yapıldı ve boykot kararı alındı. Polis çok sayıda öğrenciyi gözaltına aldı.

Siyasal Bilgiler Fakültesinde, Hukuk Fakültesinde ve Basın Yayın Yüksek Okulunda forum yapıldı. Alınan boy-

➜

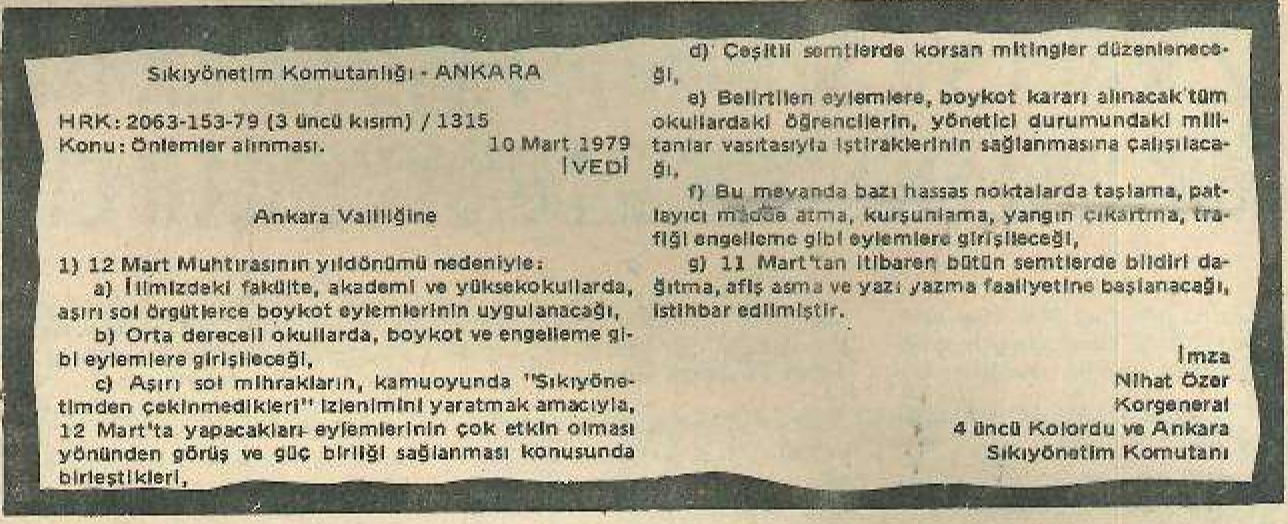

Sıkıyönetim Komutanlığı - ANKARA

HRK: 2063-153-79 (3 üncü kısım) / 1315
Konu: Önlemler alınması. 10 Mart 1979
İVEDİ

Ankara Valiliğine

1) 12 Mart Muhtırasının yıldönümü nedeniyle:

a) İlimizdeki fakülte, akademi ve yüksekokullarda, aşırı sol örgütlerce boykot eylemlerinin uygulanacağı,

b) Orta dereceli okullarda, boykot ve engelleme gibi eylemlere girişileceği,

c) Aşırı sol mihrakların, kamuoyunda "Sıkıyönetimden çekinmedikleri" izlenimini yaratmak amacıyla, 12 Mart'ta yapacakları eylemlerinin çok etkin olması yönünden görüş ve güç birliği sağlanması konusunda birleştikleri,

d) Çeşitli semtlerde korsan mitingler düzenleneceği,

e) Belirtilen eylemlere, boykot kararı alınacak tüm okullardaki öğrencilerin, yönetici durumundaki militanlar vasıtasıyla iştiraklerinin sağlanmasına çalışılacağı,

f) Bu meyanda bazı hassas noktalarda taşlama, patlayıcı madde atma, kurşunlama, yangın çıkartma, trafiği engelleme gibi eylemlere girişileceği,

g) 11 Mart'tan itibaren bütün semtlerde bildiri dağıtma, afiş asma ve yazı yazma faaliyetine başlanacağı, istihbar edilmiştir.

İmza
Nihat Özer
Korgeneral
4 üncü Kolordu ve Ankara
Sıkıyönetim Komutanı

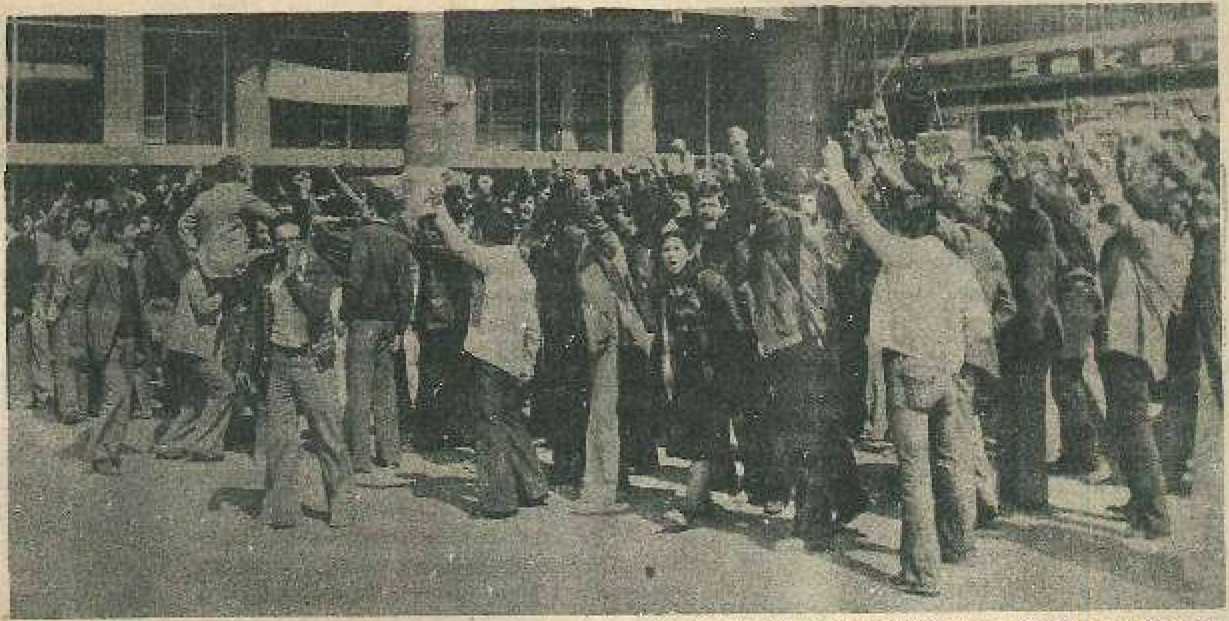

30 MART KIZILDERE KATLİAMI KIZILAY MEYDANINDA YAPILAN GÖSTERİYLE LANETLENDİ

23 Mart Cuma günü saat 13.00 de Kızılay meydanında 2000-2500 kişinin katıldığı bir gösteri ile Kızıldere katliamı lanetlendi. Kızıldere'de öldürülen Türkiye halklarının on yiğit savaşçısı coşkuyla anıldı.

12.45'de ODTÜ'den hareket eden ODTÜ servis otobüsleri bu kez herzamanki duraklarına gitmeyerek Kızıldere katliamını protesto etmek için Kızılay meydanına geldiler. Konvoy halinde ve önlerinde "Kızıldere katliamının hesabı sorulacak - Devrimci Yol" yazılı pankartlarla meydana gelen ODTÜ otobüsleri meydanda toplanmış bulunan ikibine yakın bir kalabalık tarafından karşılandı. ODTÜ arabalarından atılan "On'lar yaşıyor", "Kızıldere katliamının hesabı sorulacak", "Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarına meydanda toplanan devrimciler ve halk da katıldı. Arabaların camlarına Kızıldere'yi protesto eden karton dövizler asılırken çevrede bulunan iki binaya da "On'lar faşizme karşı savaşımızda yaşıyorlar yataşacağız", "Kızıldere katliamının hesabı sorulacak" yazılı bez pankartlar asıldı.

Atılan sloganlar ve asılan pankartlarla Kızılay meydanında güçlü bir anti-faşist gösteri gerçekleştirilmiş oldu. Sloganlarla inleyen Kızılay meydanındaki halk ise gösteriyi ilgiyle izledi, yer yarde alkışladı.

Kızılay'da jandarmanın ve polisin aldığı bunca tedbire rağmen başarıyla tamamlanan eylem oligarşiyi şaşkına çevirdi. Ve daha sonra Kızılay'da toplanan halka saldıran polis olayla ilgisi bulunmayan sıradan kişileri gözaltına aldı. Bu arada ODTÜ servis otobüslerinin şoförleri de sıkıyönetim tarafından gözaltına alındı.

ERTAN SARUHAN

Kızıldere'yi sardılar
Bomba, kurşun yağdırdılar
ERTAN'ı böyle vurdular
Canımıza can isteriz

AHMET ATASOY

Teslim olmayız dediler
Yiğitçe, mertçe dediler
AHMET'imi de vurdular
Canımıza can isteriz

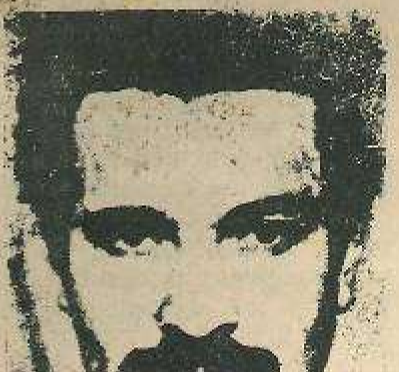

SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU

[illegible] [illegible] dağım taşım
Devrim yolundadır başım
[illegible] KAZIM yoldaşım
Canımıza can isteriz

NİHAT YILMAZ

Her biri birer aslandı
Kurşunlar cana dayandı
NİHAT'ın kanı [illegible]
Canımıza can isteriz

SABAHATTİN KURT

Parmak ile saymayız
Kırmak ile tükenmeyiz
SABO derki biz ölmeyiz
Canımıza can isteriz

12 MART ve 30 MART, FAŞİZME KARŞI MÜCADELENİN YÜKSELDİĞİ GÜNLER OLDU

kot kararı gereğince öğrenciler okulları terkettiler. Bu okulların binalarına Kızıldere ile ilgili pankartlar asıldı.

Topraklık, Cebeci mahallelerinde kahvelerde toplantı yapıldı, Kızıldere katliamı lanetlendi.

Kurtuluş Lisesinde forum yapıldı.

Beşevler'de Motor Meslek Lisesi ve Endüstri Meslek Lisesinde forumlar yapıldı, öğrenciler toplu olarak okulu terkettiler.

Kimya Meslek Lisesinde ise öğrenciler Kızıldere katliamını protesto için okulu işgal ettiler. Asker, polis ve yeni kurulduğu söylenen vurucu timler okulu boşaltmak için tüm olanaklarını seferber ettiler, çok sayıda öğrenci gözaltına alındı.

Tepecik mahallesinde 29 Mart akşamı meşalelerle gösteriler yapıldı, 30 Mart sabahı ise Kayaş-Sıhhiye-Sincan banliyö treninde forumlar yapıldı, Kızıldere ile ilgili bildiriler okunup dağıtıldı.

Boğaziçi, Şirintepe ve çevresindeki mahallelerde binalara ve evlere pankartlar asıldı.

Abidinpaşa'da 29 Mart akşamı yere talaş ve benzinle "Mahir'ler Ölmez" yazıldı. Ve sonra bunlar yakılarak yüzlerce kişinin katıldığı gösteri yapıldı. Yine aynı akşam Tuzluçayır ve Mamak'ta mitingler yapıldı.

Gülveren semtinde Kızıldere ile ilgili gösteri yapan devrimcilere faşistler saldırdı. Faşistler inlerine kadar kovalandı, bir faşistin dükkanı halk tarafından havaya uçuruldu.

Saimekadın mahallesinde Kızıldere katliamını protesto için pankartlar asıldı.

Ömer Seyfettin Lisesinde öğrenciler boykot kararı aldılar. Durum üzerine Balgat semtinde polis ve asker her tarafı arayarak öğrenciye benzeyen herkesi zorla okula soktular.

Dikmen Lisesinde ABD bayrağı yakıldı ve bir toplantı düzenlenerek Kızıldere katliamı protesto edildi.

Çankaya Lisesinde 29 Mart akşamı gamalı haç yakıldı ve gösteri düzenlendi.

Dikmen semtinde Sokullu ve Öveçler yolu üzerinde yürüyüş yapıldı.

Yenimahalle, Demetevler Lisesi, Endüstri Meslek Lisesinde forumlar yapıldı ve boykot kararı alındı. Ayrıca Yenimahalle ve Şentepe'de çeşitli yerlere pankartlar asıldı.

Atatürk lisesinde Kızıldere'yi protesto için yürüyüş düzenlendi ve topluca dağılındı.

DTCF'de, SİYO'da Kızıldere katliamını lanetlemek için bir günlük boykot kararı alındı.

GEE'de öğrenciler boykot kararı aldılar. Polis ve jandarma öğrencileri dipçikle dağıtmak istedi.

Birçok devlet dairesinde memurlar Kızıldere katliamını protesto için toplantılar düzenlediler, buralara pankartlar asıldı.

ODTÜ'de yoğun jandarma baskısıyla karşılaşıldı. Öğrenci Temsilciler Konseyi binası basılarak tahrip edildi, çok sayıda öğrenci jandarma tarafından saldırıya uğradı; buna rağmen ODTÜ'de Kızıldere katliamı protesto edildi.

Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu öğrencileri 30 Mart sabahı Tandoğan'dan Fen İşleri'ne kadar yürüyüş yaptılar ve Kızıldere ile ilgili sloganlar söylediler. Okul içinde ise Kızıldere'yi anmak için yapılan toplantılara saldırmak isteyen faşistler gereken dersi aldılar.

Fen Fakültesi'nde toplantı ve konuşmalarla Kızıldere katliamı lanetlendi. Faşistler bütün sınıflardan atıldı. Boykot ilan edilerek okul boşaltıldı.

Ankara Eczacılık'ta boykot yapıldı.

Veteriner Fakültesi'nde forum ve boykot düzenlendi.

Ziraat Fakültesi'nde forumu engellemek isteyen faşistler püskürtüldü.

Gazi Lisesi, Ulus Endüstri Meslek Lisesi, Maliye Meslek Okulu ve İskitler Meslek Lisesi'nde forum ve boykot yapıldı. Opera Ticaret Lisesi polis ve asker tarafından kuşatıldı.

Posta Caddesinde miting yapıldı (Ulus).

İncirli Lisesi ve ortaokulunda 30 Mart'ta forum ve boykotlarla Kızıldere katliamı protesto edildi. 29 Mart'ta İncirli semtinde meşalelerle yürüyüş ve miting yapıldı.

Aktepe Lisesinde ve ortaokulunda forum ve boykot düzenlendi.

Hacıkadın semtinde faşistlerin üs olarak kullandığı yerlere halk tarafından etkili darbeler indirildi.

Yıldırım Beyazıt Lisesi ve Yıldırım Beyazıt Endüstri Meslek Lisesinde forum, gösteri ve boykotlarla Kızıldere katliamı protesto edildi. Yenidoğan ve Çinçin'de faşistlerin üs olarak kullandığı yerler halk tarafından tahrip edildi.

Feridun Çelik Mahallesinde meşalelerle yürüyüş yapıldı. Faşistlerin halka saldırısı püskürtüldü.

Yeninamalle, Karşıyaka ve Demetevler'de bütün okullarda boykot yapıldı. Faşist ve muhbirler cezalandırıldı.

Aydınlıkevler Türk-İş Blokları İnönü Lisesi öğrencileri 30 Mart Kızıldere katliamını protesto etmek için yoğun polis ve jandarma baskısına rağmen derslere girmediler.,

Daha sonra Marangozlar Sitesindeki işçiler, Aydınlıkevler ve Çinçin'li devrimciler Samsun yolunu 10 dikaka trafiğe kapadılar. "Kızıldere Unutulmayacak", "On'ları Faşizme Karşı Savaşımızda Yaşatacağız", "On'lar Yaşıyor" sloganlarının atıldığı korsan mitingde Devrimci Yol adına bir konuşma yapıldı. And içildikten sonra dağılındı.

BESNİ- Bizler Besni'li Devrimci Yol taraftarları olarak örnek bir devrimci olan Ulaş Bardakçı'yı ölümünün sekizinci yılında "yazılama", "korsan miting", ve okullarda yapılan toplantılarla andık.

Besni Lisesinde, orta okulda ve öğretmen lisesinde toplantılar düzenleyerek büyük kitlelerin katılımı sağlanarak saygı duruşunda bulunuldu. "Ulaş Yaşıyor", "Kahrolsun Faşizm" sloganları hep bir ağızdan haykırıldı.

Oduncu pazarında işçilerin de katıldığı bir korsan miting düzenlendi. Korsan mitingde "Mahir, Hüseyin Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş", "Ulaş Yaşıyor", "Tek Yol Devrim" sloganları haykırılarak pankartlar asıldı.

Besni'den Devrimci Yol taraftarları

30 MART KIZILDERE KATLİAMI İŞYERLERİNDE DÜZENLENEN EYLEMLERLE LANETLENDİ

Kızıldere'nin yıldönümü işyerlerinde faşizme karşı mücadelenin yükseltildiği bir gün oldu.

Devrimci memur ve mühendisler bir hafta süreyle bu doğrultuda yoğun bir pratik yaşadılar.

23 Mart günü Kızılay'da düzenlenen 2000-2500 kişilik Kızıldere katliamının lanetlendiği gösteriye devrimci memur ve mühendisler de geniş olarak katıldılar.

Sonraki günlerde Ankara'nın çeşitli yerlerine özellikle resmi dairelerin çevresine birkaç gün süreyle Devrimci memur ve Devrimci mühendisler tarafından, Kızıldere afişleri yapıştırıldı. Yine aynı yerler "On'lar yaşıyor", "Kızıldere katliamının Hesabını soracağız", "On'lar faşizme karşı mücadelemizde yaşıyor, yaşatacağız", vb. sloganlarla donatıldı.

28-29 Mart günleri tüm işyerlerinde ve çevresinde Kızıldere ile ilgili yaygın pullama yapıldı ve el ilanları dağıtıldı.

29 Mart günü öğlende:

EGO binasına "On'lar Yaşıyor", Gençlik Parkı'nın içine "Faşist Teröre Karşı Savaşalım", Demirtepe (Necatibey) Köprüsüne "Kahrolsun Faşizm", Sıhhiye Köprüsüne "Kızıldere'nin Hesabı Sorulacaktır" sloganlarını taşıyan pankartlar asıldı. Aynı pankartlar SSK binasına, Şehirlerarası Otobüs Terminaline, Hacettepe Hastanesine ve Köprüsüne de asıldı. Pankartlar polisin tedirginliğinden uzunca bir süre kaldı ve halk tarafından ilgiyle seyredildi.

30 Mart günü hemen hemen tüm iş yerlerinde bildiriler dağıtıldı, pullama çalışmaları sürdürüldü.

Ayrıca 30 Mart günü bir çok işyerinde forumlar ve toplantılar düzenlendi, konuşmalar yapıldı.

Belediye'nin, Park Bahçeler, Tamirhane, Temizlik İşleri ve Fen İşleri kısımlarında forumlar yapıldı. Konuşmalarla Kızıldere katliamı lanetlenerek faşist terörün devrimci mücadeleyi durduramayacağı vurgulandı. Aynı zamanda bu işyerlerine duvar gazeteleri asıldı.

Beytepe servis otobüslerinde el ilanları dağıtılıp konuşmalar yapıldı.

Gümrük Tekel Bakanlığında, Ziraat Bankasında, T. Turizm Bakanlığında, Sağlık Bakanlığında, ASU'da forumlar düzenlenip konuşmalar yapıldı. Saygı duruşunda bulunuldu.

MTA'da mesai bitiminde servis duraklarında 250 kişilik korsan miting yapılıp sloganlar atıldı ve konuşma yapıldı.

Orman Bakanlığı Etimesgut biriminde, Spor sahasında 200 kişilik forum düzenlendi. Konuşma yapıldı.

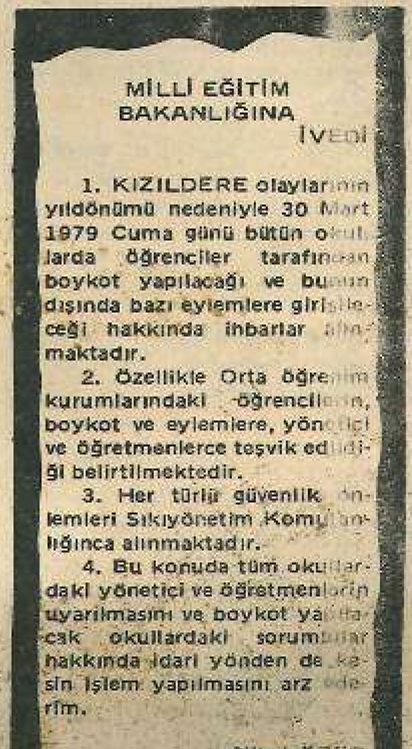

MİLLİ EĞİTİM
BAKANLIĞINA

İVEDİ

1. KIZILDERE olaylarının yıldönümü nedeniyle 30 Mart 1979 Cuma günü bütün okullarda öğrenciler tarafından boykot yapılacağı ve bunun dışında bazı eylemlere girişileceği hakkında ihbarlar alınmaktadır.

2. Özellikle Orta öğrenim kurumlarındaki öğrencilerin, boykot ve eylemlere, yöneticiler ve öğretmenlerce teşvik edildiği belirtilmektedir.

3. Her türlü güvenlik önlemleri Sıkıyönetim Komutanlığınca alınmaktadır.

4. Bu konuda tüm okullardaki yönetici ve öğretmenlerin uyarılmasını ve boykot yapılacak okullardaki sorumlular hakkında idari yönden de kesin işlem yapılmasını arz ederim.

Nihat ÖZER
Korgeneral
4 üncü Kolordu ve ANKARA
Sıkıyönetim Komutanı

Aynı gün akşam Çağdaş Sahne'de Kızılderekatliamını lanetleyen ve faşizme karşı mücadelenin yükseltileceğini vurgulayan kısa bir konuşma yapıldı. Konuşma izleyiciler tarafından ilgiyle karşılandı ve alkışlandı.

Kitlesel forumların düzenlenmediği diğer işyerlerinde ise odalarda küçük toplantılar düzenlenerek konuşmalar yapıldı.

Devrimci memur ve mühendislerin düzenlediği özellikle iş yerlerinde gerçekleştirilen eylemler sıkıyönetim güçlerini çılgına çevirdi.

Bunun üzerine polis ve jandarma bazı işyerlerini basarak didik didik aradı.

TEK Jandarma tarafından, "bildiri dağıtıldı" diye basıldı, arama sonucunda birşey bulamadı. Ziraat Bankası ve Sağlık Bakanlığı polisçe basılıp arandı.

Bazı işyerlerinde ise bazı yöneticiler ve CHP'liler eylemleri engellemeye çalıştı.

30 MART KIZILDERE ŞEHİTLERİ İSTANBUL'DA YAPILAN EYLEMLERLE ANILDI

30 Mart Kızıldere şehitlerinin 7. anma yıldönümü nedeniyle İstanbul'da okullar, gecekondu bölgeleri, fabrikalar ve işyerleri güçlü anti-faşist eylemlere sahne oldu.

30 Mart 1972 Kızıldere katliamını lanetleyen Kızıldere afişleri İstanbul'un çeşitli yerlerine yaygın olarak asıldı. Ancak afişlerin fazla asılı kalmasından "rahatsız" olan polis ve jandarma tüm gayretleriyle afişleri anında temizlemeye çalıştı. 30 Mart Kızıldere'nin anlamını vurgulayan yazılama yaygın olarak yapıldı.

Bölgelerde kahve toplantıları, pazar yerlerinde gösteriler düzenlendi. Bu toplantı ve gösterilerde Kızıldere direnişinin anlamı vurgulanarak bugünkü sıkıyönetim koşullarında faşist baskı ve terörün mücadelemizi durduramayacağı anlatıldı.

İstiklal Caddesinde tünelde başlayıp Sanayi Odasında sona eren 500'ün üzerinde kişinin katıldığı korsan miting ve yürüyüş düzenlendi. Mitingde "On'lar yaşıyor", "Kızıldere katliamının hesabını soracağız", "Kızıldere unutulmayacak" gibi sloganlar atıldı; konuşmalar yapıldı. Gösteri halk tarafından ilgiyle izlendi.

Kadıköy'de bir inşaata Kızıldere katliamıyla ilgili pankart asıldı. Çevredeki halkın ilgisini toplayan eyleme polis uzun bir süre müdahale edemedi.

30 Mart Kızıldere katliamı ile ilgili bu eylemlerin sürdürülmesi sırasında eylemlere engel olmak isteyen bazı polis ekipleri gerekli dersi devrimcilerden aldılar.

Okullarda ise, 30 Mart günü forumlar yapılıp boykot ilan edildi. İşyerlerinde, fabrikalarda forumlar yapılıp 30 Mart Kızıldere katliamını lanetleyen konuşmalar yapıldı.

30 ve 31 Mart günleri «Kızıldere katliamını protesto» mitingleri düzenlendi

Kızıldere katliamının 7. yılında Kızıldere Katliamını protesto etmek ve Kızıldere şehitlerini anmak için Türkiye'nin 10 il ve ilçesinde mitingler düzenlendi. Uşak, İzmir, Tunceli, Hozat, Ovacık, Dörtyol, Eskişehir, Hacıbektaş, Antalya ve Bursa'da yapılan mitinglerle Kızıldere yaygın ve güçlü kitle gösterileriyle anılmış oldu.

TUNCELİ- Tunceli'de 30 Mart Kızıldere katliamını protesto mitingleri düzenlendi. 30 Mart günü Hozat ve Ovacık'ta, 31 Mart günü ise Tunceli'de düzenlenen mitingler güçlü birer anti-faşist gösteriye dönüştürüldü. Kızıldere katliamını protesto eden konuşmaların yapıldığı, sloganların atıldığı mitinglere halkın katılımı oldukça fazla miktarda oldu.

İZMİR- 30 Mart günü İzmir'de de Faşist Teröre Karşı Mücadele mitingi düzenlendi. Miting öncesinde yoğun bir yazılama, özel sayı ve bildiri dağıtımı, mahalle toplantıları yapılarak halkımız mitinge çağrılandı.

Ve 30 Mart günü 4 bine yakın bir kitle, Kızıldere katliamına, faşist teröre ve sıkıyönetime karşı nefretini mücadele bilinci ve azmiyle haykırdı.

İSKENDERUN- 30 Mart günü "Kızıldere Katliamını Protesto" mitingi düzenlendi. 2000 kişinin katıldığı mitingte Kızıldere katliamını protesto eden sloganlar atıldı ve konuşmalar yapıldı. Mitinge Devrimci Halkın Birliği de katıldı. Daha sonra Adana Yoluna da çıkılarak miting sona erdirildi.

ANTALYA- 30 Mart Kızıldere faşist katliamını protesto mitingi polisin ve sözde ilerici-demokratların yoğun engelleme çabalarına rağmen güçlü bir anti-faşist gösteri oldu. Miting çalışmaları sırasında bildiri dağıtan arkadaşlarımıza polis ateş açtı. 2 arkadaşımız tutuklandı.
Bütün resmi kuruluşlara, işyerlerine ve okullara resmi yazı gönderilerek kimseye izin verilmemesi istendi. Bu arada KSD'ci olduğunu iddia eden bir takım yöneticiler egemen sınıfların politikasını bizzat uyguladılar.

Yaratılan son derece gergin havaya rağmen yürüyüş başladığı andan itibaren bu çabaların boşa çıktığı görüldü. Mitinge 2000 kişilik bir katılım oldu. Miting alanında Devrimci Yol adına yapılan konuşmalardan sonra and içildi. Ve toplu halde DEV-GENÇ'e kadar yürünerek daha sonra dağılındı.

HACIBEKTAŞ- 30 Mart günü saat 14.00'de "Kızıldere Katliamını Protesto" mitingi 4000-4500 kişilik bir katılımla gerçekleştirildi.

Miting öncesi tek tek evler dolaşıldı. Mitinge çağrı bildirileri dağıtıldı.

CHP'liler ise sürekli olarak mitingi engellemeye çalıştılar. CHP'liler ve Belediye Başkanı "miting olursa Hacıbektaş'ta yapılacak fabrikanın hükümet tarafından yapılmayacağı" bu nedenle mitingin yapılmaması gerektiği yönünde propaganda yaptılar.

Bütün bunlara rağmen miting gerçekleştirildi. Ve Kızıldere şehitleri coşkuyla anıldı.

ESKİŞEHİR- Eskişehir'de 30 Mart günü miting izni alabilmek için başvuruldu. Ancak Halkın Kurtuluşu 31 Mart'ta "YDGF Açılsın" mitingi için izin aldığı için Emniyet 30 Mart mitingine izin vermedi. Bunun üzerine 31 Mart mitinginin ortak yapılması ve adının "Kızıldere Katliamını ve Hayat Pahalılığını Protesto" mitingi olarak değiştirilmesi için HK'ya öneri götürüldü. Bu öneri kabul edilince HK ile ortak miting gerçekleştirilerek Kızıldere Katliamı lanetlendi. Mitinge 2500'e varan bir katılım oldu. "Kızıldere Katliamının Hesabını Soracağız", "On'lar Yaşıyor" pankartlarının taşındığı miting güçlü bir anti-faşist gösteri oldu.

Miting çalışmaları sırasında faşistler her tür engellemeye giriştiler. Bu arada bir Halkın Kurtuluşu taraftarı (Mustafa Örüm) faşistler tarafından öldürüldü. Faşistler ayrıca mitinge katılımı engelleyebilmek için bir bildiri dağıttılar.

CHP'liler ise bu miting hükümete karşıdır, bu mitinge sağcılar saldıracak, olay çıkacak diye engellemelere giriştiler ise de mitingin başarıyla tamamlanmasını engelleyemediler.

BURSA- 30 Mart günü Bursa'da Faşist Terörü Protesto Mitingi yapıldı. Miting öncesi çalışmalarda toplam 35 bini bulan mitinge çağrı bildirisi ve özel sayı dağıtıldı, yaygın afişleme ve yazılama yapıldı. Mahallelerde kahve toplantıları yapılarak, ev ev dolaşılarak siyasi çalışma yapıldı. Kasabalardan köylere kadar gidildi.

Bu arada faşistler mitingi engellemek için çalıştılar. Miting öncesi akşamı 2 kahveyi taradılar, 5 devrimci arkadaşımız yaralandı. Faşistler ayrıca bir İGD'liyi şehrin merkezinde öldürdüler. Bütün bu engelleme ve yıldırma çabalarına rağmen miting başarıyla yapıldı. 2000'e yakın bir kitle faşizme karşı mücadele ve direniş sloganlarını haykırdı. Mitinge ayrıca İstanbul, Balıkesir ve İzmit'ten arkadaşlar da katıldılar.

Mitingde bir Dev-Genç adına, bir Devrimci İşçiler adına, bir de Devrimci Yol adına konuşma yapılarak "Kızıldere katliamı, bugünkü siyasi gelişmeler ve devrimci görevlerimiz" anlatıldı. Mitingde ayrıca Mahir Çayan'ın annesi de bir konuşma yaptı. Çayan'ın annesi "Mahir öldü, fakat" dedi "sizler hepiniz benim için birer Mahirsiniz. Ben, birgün devrimin olacağına inanıyorum. Bir gün gelecek, faşistlerin çocukları bile onlara karşı savaşacaktır".

30 Mart mitingi Bursa'da devrimci mücadele bayrağının yükseldiği birplatform oldu.

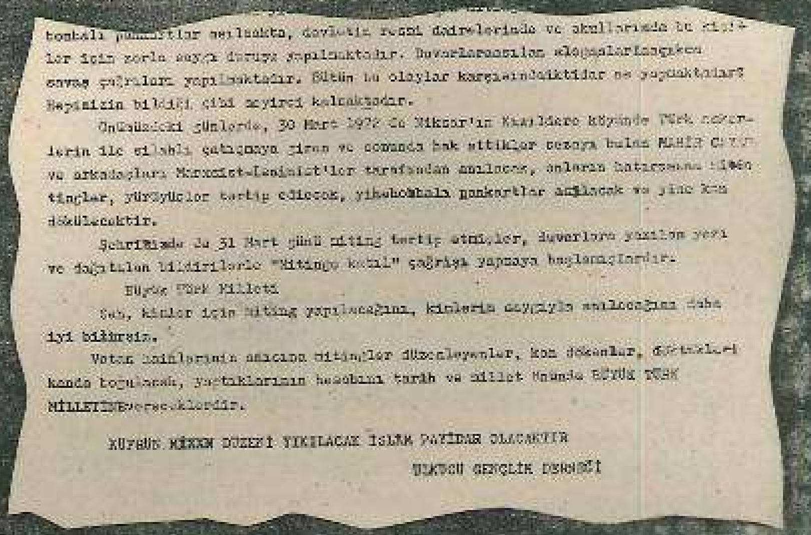

bombalı pankartlar asılmakta, devletin resmi dairelerinde ve okullarında bu kişiler için zorla saygı duruşu yapılmaktadır. Duvarlara yazılan sloganlarla [illegible] savaş çağrıları yapılmaktadır. Bütün bu olaylar karşısında iktidar ne yapmaktadır? Hepinizin bildiği gibi seyirci kalmaktadır.

Önümüzdeki günlerde, 30 Mart 1972 de Niksar'ın Kızıldere köyünde Türk askerlerin ile silahlı çatışmaya giren ve sonunda hak ettikler cezayı bulan MAHİR ÇAYAN ve arkadaşları Marksist-Leninist'ler tarafından anılacak, onların hatırasına mitingler, yürüyüşler tertip edilecek, yine bombalı pankartlar asılacak ve yine kan dökülecektir.

Şehrimizde de 31 Mart günü miting tertip etmişler, duvarlara yazılan yazı ve dağıtılan bildirilerle "Mitinge katıl" çağrısı yapmaya başlamışlardır.

Büyük Türk Milleti

Sen, kimler için miting yapılacağını, kimlerin saygıyla anılacağını daha iyi bilirsin.

Vatan hainlerinin anısına mitingler düzenleyenler, kan dökenler, döktükleri kanda boğulacak, yaptıklarının hesabını tarih ve millet önünde BÜYÜK TÜRK MİLLETİNE vereceklerdir.

KÜFRÜN [illegible] DÜZENİ YIKILACAK İSLAM PAYİDAR OLACAKTIR

ÜLKÜCÜ GENÇLİK DERNEĞİ

Önümüzdeki günlerde, 30 Mart 1972'de Niksar'ın Kızıldere köyünde Türk askerleri ile silahlı çatışmaya giren ve sonunda hak ettikleri cezayı bulan MAHİR ÇAYAN ve arkadaşları Marksist-Leninist'ler tarafından anılacak, onların hatırasına mitingler, yürüyüşler tertip edilecek, yine bombalı pankartlar asılacak ve yine kan dökülecektir.

Şehrimizde de 31 Mart günü miting tertip etmişler, duvarlara yazılan yazı ve dağıtılan bildirilerle "Mitinge katıl" çağrısı yapmaya başlamışlardır.

Büyük Türk Milleti

Sen, kimler için miting yapılacağını, kimlerin saygıyla anılacağını daha iyi bilirsin.

Vatan hainlerinin anısına mitingler düzenleyenler, kan dökenler, döktükleri kanda boğulacak, yaptıklarının hesabını tarih ve millet önünde BÜYÜK TÜRK MİLLETİNE vereceklerdir.

KÜFRÜN DÜZENİ YIKILACAK İSLAM PAYİDAR OLACAKTIR

ÜLKÜCÜ GENÇLİK DERNEĞİ

"Tütünde Sömürüye Son"

31 Ocak 1979 Çarşamba günü, Akhisar'da "Tütünde Sömürüye Son" miting ve yürüyüşü yapıldı. Mitingde yapılan konuşmalarda faşist teröre karşı savaşılacağı, Ecevit'in yüzündeki sahte halkçılık maskesinin düştüğü, tütün üreticilerinin mücadelesinin yükseleceği vurgulanırken; yürüyüş boyunca "Tütünde Sömürüye Son", "Taban fiyat 75 TL, Baş fiyat 100 TL", "Tütünde oynanan oyunlara son", "Oligarşi mezara halk iktidara", "Faşizme Ölüm Tek Yol Devrim", "Sıkıyönetim Değil Özgürlük İstiyoruz" sloganlarıyla, emekçi halk güçleri faşist güçlere teslim olmayacaklarını bir kez daha haykırdılar.

ETÜS olarak 30'a yakın köylerde yapılan kahve toplantılarında, tütün üzerinde her yıl oynanan oyunların bu yıl da oynanacağı, halklarımızın elinden bir dilim ekmeğinin daha alınması demek olan devalüasyonun piyasadan sonra yapılacağı, Ege Ekici Tütün Piyasasının düşük fiyatla açılacağı, sıkıyönetimin açık faşizme geçiş için bir sıçrama tahtası olduğu, Ecevit'in faşist güçlere nasıl teslim olduğu ve faşist teröre karşı savaşmanın bir insanlık görevi olduğu anlatıldı. 15.000'ne yakın tütünle ilgili Devrimci Yol özel sayısı ve mitinge çağrı bildirisi dağıtıldı, yazılama kampanyası yapıldı.

Tütün üreticilerinin üzerindeki baskıları ve sömürüyü protesto etmek için 2 Şubat'ta İzmir Urla'da "Tütün'de Sömürüye Son" mitingi düzenlendi.

Bunalım, burjuvazinin çıkış yolları

Demirel'in Ecevit'i Allende'ye benzeterek, onun da sonunun Allende'ninkine benzeyeceğini ileri sürmesi, Ecevit'in ZAM patlamalarıyla beraber gelen en önemli hadise oldu.

Bu benzetme herkesi ayağa kaldırdı. Hele arkasından da AP yanlısı bir Nakliyeciler Derneğinin öncülüğünde bir nakliyeciler grevinden sözedilmeye başlanması, ilginç tartışma ve benzetmeleri gündeme getirdi. *'Türkiye'de de, Amerikan gizli örgütlerinin ve tekellerinin güdümünde (tıpkı Amerikan ajanı Pinochet'in Allende'yi devirmesi gibi) bir askeri darbe olabilir mi?..''*

Demirel, ordunun Amerikancı bir darbe yapabileceğini ifşa etmek durumuna düşünce de tevil yoluna giderek *''Ben ordunun Amerika güdümünde hareket edeceğini sanmam''* dedi. Ama, bunun basit bir demagojik kaytarma olduğu ortadaydı. Bizzat kendi Dışişleri Bakanı Çağlayangil, 12 Mart'ı CIA'nın tezgahladığını açıklamamış mıydı?

Buna karşılık, bazı sözde ilerici çevreler de ''Türk ordusunun asla Amerikanci bir darbe yapamayacağı'' şeklinde garip tepkiler gösterdiler. *'Türk ordusunun Amerikancı Şili ordusuna benzemediği''* üzerine, iddialarda bulundular. Bütün bu iddialar da en az Demirel'in kıvırtmacası kadar anlamsızdır.

Herkes biliyor ki bugün Türkiye, bir askeri faşist diktatörlüğün eşiğine getirilmiştir ve bu egemen güçlerin gündemdeki siyasi programların başında yeralmaktadır.

Aslında, Demirel'in benzetmesinin ilginçliği ve bu derece tepki uyandırması da buradan ileri gelmiyor mu?

Kuşkusuz, önümüzdeki dönem içinde bir askeri faşist darbe gündeme gelmezse, bu, ordunun Amerikancı olup olmamasından değil, başka nedenlerden ileri gelecektir.

"Tarihimizin en büyük bunalımı"

Son zamanlarda, burjuva politikacıları, gazete yazarları, ''büyük'' işadamları ve çeşitli sol çevreler, özetle hemen herkes *''Türkiye'nin tarihinin en büyük bunalımlı dönemini''* yaşadığından sözetmektedir.

Gerçekten de, Türkiye'deki mevcut sömürü düzeni büyük bir sarsıntı (bunalım) geçirmektedir. Amerikan emperyalizmin güdümünde oluşturulmuş bu ''Yeni sömürge'' düzeni, büyük çıkmazlarla yüzyüzedir.

Çıkmazlar, sarsıntılar, düzenin temelinde yatan çelişmelerden ve onların derinleşmesinden kaynaklanmakta; ve toplum bünyesinin bütün yönlerini; ekonomik-sosyal-siyasal alanlarını kaplamaktadır.

Devrimci Yol'da sıkça tekrarlandığı üzere, emperyalizmin sömürü mekanizmalarına göre şekillenmiş, emperyalist-uluslararası tekellerin ve onların içerdeki işbirlikçilerinin yararına işleyen bir sömürü ve talan düzeni, yıllardır üreterek biriktire geldiği sorunların tam bir keşmekeşe dönüşmesiyle bugünkü *''Türkiye tarihinin en bunalımlı dönemini''* yaratmıştır.

Başlıca çok yüksek bir enflasyon, döviz-işlenmiş hammadde ve finansman sorunlarını içeren ekonomik kriz, emperyalizmin genel bunalımının derinleşmesinin etkisiyle daha da şiddetlenmektedir.

Birikmiş döviz borçları bile ödenemiyor. Vadesi gelen borçları ödemek için kredi aranırken, üretimin devamedebilmesi için gerekli hammaddeyi almak için dövizin bulunamayışı üretimin —neredeyse— durması tehlikesini yaratıyor...

Ekonomik kriz, çarpık kapitalistleşmenin yarattığı-biriktirdiği toplumsal sorunları etkiliyor, karmaşıklaştırıyor: Pahalılık artışının dev boyutlara ulaşması, yatırımlardaki düşme ve işgücü kullanımındaki azalma sonucu işsizliğin yaygınlaşması, orta sınıflardaki yoksullaşma eğliminin yükselişi; Anadolu'da, kırsal bölgelerdeki geleneksel yapıların parçalanışının ve büyük sanayi merkezlerine yoğun göçlerin yarattığı karmaşık-çok yönlü sorunlar, vb... Bütün bunlara dayalı olarak en geniş yığınlar içinde mevcut düzene karşı hoşnutsuzluk artmakta; tabana hakim olmak, ''yönetmek'' egemen sınıflar için giderek güçleşmektedir. Toplumun bağrındaki kutuplaşmaların bir sonucundan başka bir şey olmayan çatışmalar bütün yurt sathını ve toplumun bütün kesimlerini kaplamaktadır.

İşte, Türkiye'de gelişen bütün önemli olaylar, bu (nesnel) temelle ilişkileri içinde ele alındığı takdirde, doğru olarak kavranılabilir ancak.

Elbetteki bütün bunlara Türkiye'deki sömürü düzeninin kendisine bütün yönleriyle bağımlı olduğu ABD emperyalizminin, dünya çapında ve bölgemizde hızla gerilemekte olduğu gerçeğini de eklemek gerekir. ABD'nin Ortadoğu'daki egemenlik zincirleri birer birer parçalanma sürecine giriyor. En son İran halkının şanlı zaferi de ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki egemenlik sistemine güçlü bir darbe olmuştur.

ABD emperyalizminin dünyadaki ve Ortadoğu'daki egemenlik sistemi, temellerinden çatırdarken, Türkiye'de oligarşik diktatörlük de sarsıntılar geçirmektedir.

İşte, Türkiye'de yaşanan *''tarihinin en büyük bunalımı''*, özetle budur.

Burjuvazinin çıkış yolları

Kuşkusuz ki, egemen güçlerin yüzyüze olduğu sorunlar, düzenin *kendi başına* yıkılışını sağlayamaz. Eğer emekçi halk güçlerinin devrimci mücadelesi gelişmeleri kendi yönüne dönüştüremezse, sorunlar köklü çözümlere uğratılamayabilir; ama düzenin ve burjuvazinin egemenliğinin sürdürülmesini sağlayacak *siyasal çözümler* bulunabilir; Bu anlamda, burjuvazi buhrandan belirli bir çıkış yolu bulabilir.

Bugün, burjuvazinin önünde iki temel ''çözüm yolu'' nun bulunduğu söylenebilir. Birbirini tamamlayan ve birbirine alternatif bu iki temel siyasetten biri, (çeşitli baskı politikaları ile takviyeli) *bir CHP iktidarı dönemidir*, diğeri de bir *açık faşist diktatörlük.*

Bilindiği üzere, bir Ecevit hükümeti 1977 başlarındaki bir dizi gelişmenin bir sonucu olarak *MC'nin oligarşinin sorunlarını çözemez hale gelmesiyle*, gündeme getirilmişti.

Kitlelerin (ve hatta U.Mumcu'nun) kendisine bağladığı umutları yitirmiş olmasına rağmen, Ecevit Hükümeti sunduğu sayısız nimet'leriyle, oligarşi indindeki geçerliliğini yitirmiş değildir. (En son DİSK, TÜRK-İŞ ve İşveren temsilcilerini biraraya getirebilmesi bile, bunun bir kanıtı değil midir?). *Sol görünümlü bir hükümet altındaki bir baskı rejimi*, burjuvazi için elverişli bir çözüm olma özelliğini hala sürdürmektedir. MC partilerinden oluşan bir çözüm bugün de geçerlik taşımıyor. Gene, bir CHP-AP koalisyonu (ya da geniş tabanlı bir hükümet) pratik olarak mümkün görünmüyor. Bugünün Türkiye'sinde böyle bir gelişme, herhalde, çok önemli zorlamalar yaratılmadıkça gerçekleşemez.

Kuşkusuz ki, ''partiler demokrasisinin''(!) sunduğu imkanların tükendiği yerde, *''vatanın (siz 'düzenin' diye okuyun!) korkusuz bekçileri''*,''zinde kuvvetler''in sağladığı çözümler gündeme gelir . Zaten, sıkıyönetim, ordunun *''devreye sokulması''* demektir, bir anlamda; bir askeri faşist diktatörlüğe geçişe yol açılması demektir. Egemen güçler bu alternatifi, sürekli elde hazır tutmaktadırlar. Birincinin tükendiği yerde ikincisi gündeme gelecektir.

Ecevit-Demirel-Allende

Bugünkü durumun daha bir sire devamedip etmeyeceği; bugünkü yönetimin (yani Ecevit'li sıkıyönetimin) yerini bir askeri faşist yönetime terkedip etmeyeceği *sorusu* geçerliğini hala sürdürmektedir.

Ülkedeki mevcut *siyasal* güçler, (AP, MHP, CHP...) gelişmeleri kendi doğrultularına dönüştürmeye çalışırlarken, siyasal gelişmelerin ibresi, faşizmin gizli ve açık biçimleri arasındaki çeşitlenmelerde bir sarkaç gibi sallanıp durmaktadır.

CHP ve Ecevit'in görünen tutumu, *bugünkü durumu mümkün olduğunca uzatma yönündedir.* Bunun için ne gerekiyorsa yapmakta, (tabü ki Allende''ninkiyle hiç ilgisi olmayan) egemen güçlerin sorunlarını çözmeye yönelik *kararlı* bir siyasi çizgi izlemektedir. Egemen güçlerin izniyle düzenin kurtarılması çalışmaları sürdürülecek; sınıf mücadelesinin keskinleşen uçları (sağ ve sola karşı sürdürülecek şiddet eylemleriyle!) törpülenecek; bu sayede, kitlelerin düzene karşı yükselen tepkileri bastırılacak ve sosyal çalkantıların, çatışmaların devrimci bir iç savaş doğrultusunda *''tehlikeli''* bir şekilde derinleşmesi önlenebilecektir. Bu ''programın'' burjuvazi açısından en büyük avantajı ancak en gerici hükümetler eliyle alınabilecek ''önlem''lerle, bunalımın bütün yükü (alavere, dalavere Kürt Memet nöbete misali) emekçi halka yüklenirken; toplumsal muhalefetin (üstelik soldan destekli bir şekilde) kontrol edilmesine imkan tanıması, ve de devrimci muhalefetin *''kıskaca''* alınması yoluyla (*''Bu hükümet giderse yerine daha iyisi mi gelecek?''*!) geniş emekçi kitlelerin devrimci güçlerden ve devrimci mücadeleden *tecridinin* sağlanılabilmesidir. CHP kendi açısından, kitlelerin *''umudunun''* kırılmasının yaratacağı sakıncayı ilerde gidermenin *bir yolunun bulunacağına* inanıyor olmalıdır. (Zamanla herşey unutulur)!

Daha önceki yazılarda, buna karşılık faşist güçlerin, gelişmeleri kendi yönlerine dönüştürebilmek için *bir askeri faşist darbeyi zorlama* doğrultusunda bir çaba sarfettiklerine işaret edilmiş; (Bu yolla, gelişmeleri, halktan yana ne varsa hepsinin yokedileceği bir iç savaşın derinleştirilmesi yönünde büyük imkanlar elde edeceklerine inanmaktadırlar). Adalet Partisinin ise, *daha ziyade* CHP'nin ve Ecevit'in iyice yıpratıldığı bir noktada bir erken seçimi zorlama eğiliminde olduğu söylenilmişti.

Demirel'in, Ecevit'i Allende'ye benzetmesi, arkasından AP'li yöneticilerin önderliğinde —tıpkı Şili'deki gibi— esnaf ve nakliyeci ''direniş''lerinin gündeme getirilmesi, AP'nin bu konudaki siyasetindeki bir dönüşün ve bir askeri darbe yanlısı bir siyasete yönelişinin bir göstergesi olarak görülemez *henüz.* Gerçi, AP'nin ağırlıklı MHP tarafından izlenilen bir askeri darbenin zorlanmasından ziyade, *bir erken seçime yönelik* tutumu değişmez bir tutum olarak görülemez. Zaten AP içinde bir açık faşist diktatörlük yanlısı güçler vardır. Hükümetin mevcut durumu uzunca bir süre devam ettirme imkanları güçlenecek olursa, AP ve Demirel, ''bunalımın meşru zeminlerde çözülmesi''(!) siyasetini

ve DEVRİMCİ GÖREVLER

tereddütsüz terkederek, *"yeni"* siyasetlere ve, *bir askeri darbe kışkırtıcılığına yönelmesi muhtemel bir şeydir.** Ama bugün, böyle bir gelişmenin gündeme geldiğini söylemek henüz mümkün değildir.

Faşist güçlerin sorunları

Faşist güçlerin en önemli sorunları, emekçi halktan yana ne varsa herşeyin bütünüyle yokedilmesini öngören bir açık faşist diktatörlük programını, tekelci burjuvazinin bütünüyle benimsemesini henüz sağlayamamış olmalarıdır. Şüphesiz bir açık faşist diktatörlük tekelci burjuvazi açısından yüzyüze kaldığı sorunların çözülebilmesi için en elverişli, bu yüzden de temel bir tercihtir. Ne varki *bugün* artık, bir açık faşizm sözkonusu olduğunda aşağıdan yukarıya doğru gelişen faşizm unsurlarını da hesaba katmak gerekir. Bu yeni unsurlar, kuşkusuz devlet yapısı içindeki faşist kurumların ve tekelci burjuvazinin siyasetlerinin doğrudan bir sonucu olarak gelişmişlerdir. Fakat göreli bir bağımsız hareket yeteneği içerisinde hareket etmekte, en son Maraş'ta bir örneğini verdikleri ölçüsüz bir vahşet sergilemektedirler. Yürütülen faşist katliamlar, cinayet ve saldırılar ve buna karşı emekçi halk güçleri içindeki çok güçlü bir direnme eğilimi, gelişmelerin bir iç savaş doğrultusunda derinleşmesinin, sonuçta bazı tekelci burjuva çevrelerin bile tereddütlerine yolaçtığı söylenebilir. Tekelci burjuvazinin faşist güçlerin ortaya koydukları (ve ara sıra Endonezya katliamıyla örnekledikleri) bir açık faşist diktatörlük programını onaylamakta bu denli duraksamalı davranmalarında, herhalde bu güçlü direnme hareketlerinin (onlara İran'ı hatırlatmasının da) önemli bir payı olsa gerekir. Devrimci Yol, Sayı 14, sayfa 2'de bu konu ile ilgili olarak şöyle deniyordu: "Faşist güçlerle halk güçleri arasındaki çatışmaların bu şekilde keskinleşerek bir iç savaş doğrultusunda derinleşmesi, bir yandan da egemen sınıflar içinde bu gelişmeler karşısındaki huzursuzluklara da yol açmıştır. Bu durumun oligarşi içindeki (geniş halk yığınlarındaki *can güvenliği* özlemlerine sahip çıkan) CHP iktidarına olan eğilimlerde belirli bir rol oynadığı söylenebilir."

Kuşkusuzki tekelci burjuvaziyi esas olarak ilgilendiren şey kendi egemenliklerinin —yığınların tepkilerinin pasifize edilerek— güvence altına alınması sorunudur. Ve bu açıdan bakıldığında bütün devrimci muhalefet unsurlarının tamamen yokedilmesini öngören bir *klasik* faşist program da, zorda kaldıkları anda uygulamakta tereddüt etmedikleri bir -son- çıkış yoludur onlar için. *Aşağıdan yukarıya doğru bir faşist kitle temelinin oluşturulması yönündeki siyasetleri* de bu tarihsel gereksinimin bir sonucudur.

Ama bugünkü aşamada, elde yığınları baskı ve kontrol altında tutmanın daha az riskli, daha az pahalı bir yolunun hala var olduğu bir durumda, bu program *askıda* kalmaktadır.

Ve yine bugünkü durumda egemen güçler Ecevit Hükümetinin geçersiz kaldığı noktada da öncelikle bir askeri faşist darbe yolunu tercih edeceklerdir. —Ki bu, ülkedeki yönetim biçimi içinde geleneksel bir konuma sahiptir; yani alışılmış, denenmemiş bir yoldur.—

İşte, faşist güçlerin açmazları, tekelci burjuvazinin bugünkü tercihleri ile, aşağıdan yukarı gelişen kitle hareketine dayalı klasik bir faşist program arasındaki çelişkilerde toplanıyor.

Faşist güçlerin bu handikapı aşabilmek ve egemen güçlerin tercihlerini kendi yönlerine zorlamak için önce bir Ecevit hükümetinin geçerliğini ortadan kaldırmaları gerekti. Ecevit hükümetinin kuruluşundan buyana buna uygun saldırı taktiklerini yürüttüklerini biliyoruz. Bunun için de bir askeri müdahaleyi zorlamaktan başka bir yol yoktu. "Sıkıyönetim" bunun için tek başına yeterli bir çözüm getirmediği için, bir askeri faşist darbe gerçekleştirebilmek için (çünkü bir askeri faşist darbe altında kendi açmazlarını çözmek için etkili araçlara sahip olacaklardır), yeni tertip ve saldırılara giriştiler ve büyük bir pervasızlıkla (ya da gözüdönmüşlükle) tekelci burjuva çevrelerinin en önde gelen sözcülerinden gazeteci Abdi İpekçi'yi öldürdüler. Bu olayda istedikleri türden bir yankı uyandırabildilerse de, istedikleri doğrultuda bir askeri darbeyi gene oluşturamadılar.

İpekçi'nin öldürülmesinden sonra aynı nitelikteki —kamuoyunda büyük yankılar uyandırarak hükümetin ordunun müdahalesiyle düşürülmesine yolaçacak türden— eylemlerinde bir duraklama görülmektedir. Ülkenin birçok bölgesinde faşist saldırı ve katliamlar sürdürülmekte, fakat İpekçi'den sonra siyasal gelişmeleri kendi doğrultularına zorlayacak kimin yaptığı belli olmayan(!) sansasyonal saldırılar yavaşlamış görünmektedir. Bu duraksamanın, taktiklerinin yeterince *deşifre olmasının* bir sonucu olup olmadığı belli değildir. Ama herhalde Türkeş'in sıkça erken seçimlerden sözeder olmasına da bakarak siyasetlerinde temel bir değişiklik yaptıkları sonucunu *şimdilik* çıkarmamak gerekir. Yeni saldırı ve katliamlar, tertipler düzenleyerek uygun ortam ve zemini kolladıklarına hiç şüphe yoktur.

Devrimci Yol - Devrimci Görevler

Kuşkusuz ki, düğümün hangi noktada çözüleceği, gelişmelerin hangi doğrultuda olacağı bugünden *belirli* bir şey değildir. Olaylar hiçbir zaman önceden belirlenen bir plan dahilinde gelişmez. Bizim açımızdan gerekli ve önemli olan şey de mümkün ve muhtemel gelişmeler karşısında, devrimci halk güçlerinin izlemesi gereken siyasetin ne olması gerektiğini doğru olarak belirleyebilmektir.

Hiç tereddütsüz olarak ortada olan bir nokta, bir açık faşist diktatörlüğün kurulmasına yönelik (ve o doğrultuda sonuçlar yaratacak) bir siyasi çizginin, hiçbir şekilde, devrimci bir siyasi programa ait olamayacağı hususudur. Bu, yeterince açıktır. Buna karşılık bugünkü mevcut durumu (ve Ecevit'in şiddet eylemcisi sıkıyönetimini) desteklemenin sözkonusu olamayacağı da, bizim için yeterince açık olan birşeydir.

Bugün halkın çıkarlarını savunan bir devrimci mücadele anlayışı açısından, siyasal gelişmelerin, burjuvazinin bunalımdan çıkış için gündeme getirdiği çözüm yolları arasındaki açmazlarından kurtarabilecek çok yönlü devrimci müdahale araçlarına olan gereksinim ortadadır. Devrimci mücadelenin, burjuvazinin çözüm platformlarının getirdiği açmazları parçalayabilmek için çok yönlü görevleri yerine getirebilecek, etkili müdahale yöntemlerini hayata geçirebilecek araçlara ve örgütlenmelere sahip olması gerekir. Zira gündemdeki çok yönlü - kapsamlı görevler, *çok yönlü devrimci mücadele araçlarının* gündeme getirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Kuşkusuz ki önümüzdeki muhtemel bütün gelişmelerde, değişmeyen temel gerçek, faşist güçlerin emekçi halklarımıza karşı azgınca saldırılarının artarak deyam edeceğidir. Faşizmin kanlı saldırıları ve emekçi halklarımızdan yana ne varsa herşeyin yokedilmesi tehdidi artarak devam edecektir.

Faşizm, bütün bir halka yönelen bir savaş ilanıdır. Kimileri, bu savaşı kabul etmenin düşmanın istediği yerde savaşmayı kabul etmek olduğunu söyleyerek, burjuvaziden bu savaşı önlemesini istemeyi (ve bunu başarabilmesi için dua etmeyi!) öneriyorlar.

Bize (yani halka) karşı ilan edilen bu savaşı kabul edip etmemek elimizde olan bir şey değildir. Çünkü faşizm ve onun bütün bir toplumu egemenlik altına almaya yönelik saldırıları *geçici bir olgu değildir*. Rastlantısal ve yapay nedenlerle meydana gelmiş bir olgu değildir.

Faşizm ya bütün emekçi halk güçlerinin birleşik devrimci savaşıyla ezilerek yokedilecektir, ya da o bütün devrimci halk güçlerini yoketmeye yönelik saldırılarını kaçınılmaz bir nihai hesaplaşma noktasına kadar sürdürecektir. Bu nesnel gerçeği hiçbirşey ortadan kaldıramaz. Ne Ecevit hükümetinin ne de sıkıyönetimin tarafsızlığının bir *"gösterge"*si olarak bazı faşist katillerin içeri atılması, ne de faşist güçlerin saldırılarındaki geçici duraklamalar ve gerilemeler...

Faşizme karşı savaşmaktan başka bir yol yoktur

Bu tartışılmaz gerçek, en geniş halk kesimlerine, bir ölüm kalım yasası gibi kavratılmalıdır.

En geniş halk güçlerine, faşizme karşı uzun vadeli, kararlı bir direniş savaşının gerekliliğini kavratmak; böyle bir savaşın, su ve ekmek kadar gerekli olduğu defalarca kanıtlanmış çok yönlü görevlerini örgütlemek; bir açık faşizme karşı mücadele anlayışını da içeren bir anti-faşist savaş çizgisinde birleşmesi mümkün bütün güçleri, devrimci bir direniş cephesinde birleştirmek...

Bütün bu görevlerin gerçekleştirilmesi için, karşı karşıya bulunulan birçok güçlük vardır. Genişçe bir aydın kesim ve sol görünümlü bir hükümetin etkisi altındaki genişçe bir halk kesimi, yaşanan olayları —hala— "terör ve anarşi" olayları olarak görmektedir. Türkiye'de yaşanan olayların, Avrupa'daki genellikle terörizm diye bilinen— olaylarla ilgisi olmadığını kavrayamamaktadır. Emekçi halkın genişçe bir kesiminin desteklediği bir hükümet, "sağa da - sola da karşı", "anarşi ve teröre karşı" diye diye (ki bu resmi devlet ideolojisidir) devlet uygulamaları düzeyinde faşizme değerli bir destek oluşturmaktadır. "Reformist" bir hükümetin faşizme destek olan politikaları, onun "sahte solcu" destekçileri sayesinde yeterince tecrit edilememektedir. Revizyonist görüşler sol hareket içinde genişçe bir etkinlik sağlayabilmektedir. Bu nedenle, devrimci mücadeleye katılması gereken bir kısım güçler ülkedeki yaşanan gerçekler hakkında (iki süper devlet, yıkılacak elbet ya da oligarşik devlet yıkılacak elbet gibi tekerlemelerden öteye)** hiçbir ciddi görüşe bile sahip olmayan ve "devrimci proletarya", "proletarya sosyalistleri" gibi bir şatafatlı isimler arkasındaki kırık dökük varlıklarını zoraki çabalarla korumaktan başka hiçbir hedefi-amacı olmayan grupçuklar tarafından pasifize edilmektedir...

Ve nihayet yüzyüze olduğumuz kapsamlı siyasi görevleri yerine getirebilmemiz için Devrimci Hareket yeterince yetkinleşmiş değildir ve birçok önemli eksikliğimiz, hatalarımız vardır.

Ama bütün bunlar, bugün yüzyüze bulunduğumuz görevlerin yerine getirilebilmesi için çözülmesi imkansız aşılmaz engeller değildir.

Buna inanarak, kararlılıkla ve cesaretle, faşizme karşı sonuna kadar savaşacağız ve halkımızın faşizme karşı birleşik devrimci savaşının zaferini gerçekleştirecek yolları bulacağız.

Bu, fedakarca ve yiğitçe mücadele ederek üzerinde yaşadığımız toprakları kanlarıyla sulayan yüzlerce yoldaşımıza karşı ve onların ayrılmaz bir parçası haline dönüştükleri emekçi halklarımıza karşı bir namus borcumuz, tek yaşam gerekçemizdir.

(*) (Kuşkusuz böylesi bir gelişme, ülkedeki siyasal çatışma ve çalkantılara yeni boyutlar kazandıran ve mücadeleyi daha da karmaşıklaştıran önemli bir durum yaratır)

(**) Yazılan, çizilen bir çuval yazı ortada duruyorken, bu ifade "fazla" görülebilir. Ama bu bir yığın laf arasında örneğin bir "iç savaş" sorunu konusunda üç satırlık bir teorik tahlil bile yoksa, bu ifade hiç de "fazla" görülmemelidir...

DİSK'İN ALDIĞI SON KARARLAR VE

YERALTI MADEN-İŞ

- **DİSK'in son kararının özünde reformizm ile revizyonizmin hesaplaşması yatmaktadır.**

- **Bu karar işçi kitlelerinde yeşeren devrimci anlayışı boğmayı amaçlamaktadır.**

- **Bu karar içinde yaşadığımız dönem açısından yanlıştır.**

- **DİSK'in bütünlüğüne yönelecek her türlü harekete tüm gücümüzle karşı duracağız.**

- **DİSK, 1 Mayıs 1979'u tüm yurtta, bugünün siyasi koşullarında işçi sınıfının payına düşen görevlerin yerine getirildiği bir eylem platformu olarak kutlamalıdır.**

Yeraltı Maden-İş Sendikası Genişletilmiş Merkez Yürütme Kurulu 27-28 Mart 1979 günü toplanarak DİSK Onur Kurulunun son ihraç kararlarını değerlendirmiş ve bu değerlendirmenin sonunda bu karara ilişkin basına bir açıklama sunmuştur. Bu açıklamada şu görüşlere yer verilmiştir.

"(...) Bugün DİSK onur kurulunun vermiş olduğu karara karşı çıkan sendikamız dışında üç sendika DİSK içinde bugün düşülen durumun sorumlusudurlar.

...Reformist ve revizyonist düşünceler DİSK'te devrimci anlayışı hakim kılmamak için her türlü oyunu denemişlerdir. Siyasi çıkarları ve koltuk çıkarları birleşen yönetimler devrimci anlayışın işçiler içinde gelişip yaygınlaşmasını engelleyememiştir. İşçiler hapsedilmeye çalışıldıkları ekonomik ve demokratik haklar alanından çıkmayı başarmış, o alana ışık tutacak ideolojik ve politik mücadele alanlarına yönelmişlerdir... İşte sendikamıza verilen dört aylık ihraç cezasının altında bu yatmaktadır. Fakat sendika olarak bu cezadan rahatsızlık duymuyoruz. En ufak bir duygusallık taşımıyoruz. Zira sendikamız kendi ayakları üzerinde yükselmiş ve işçi sınıfının devrimci bilimini kılavuz almıştır...

Ancak devrimci anlayışımız ve taşıdığımız sorumluluk bugünde bu yanlış karara karşı çıkmayı getirmektedir.

Bu gün oligarşinin ağır saldırılarını yaşamaktayız. Egemen sınıflar içinde bulundukları bunalımın yükünü emekçi kitlelere yüklemeye çalışırken, kitleleri karşı durmaktan alıkoymak için düzenlenen saldırılar yasallaştırılmaktadır. İşçilerin siyasi platformda mücadelesini engellemek için alabildiğine saldırılırken, bir dönemler pek karşı çıkılmayan ekonomik demokratik haklar mücadelesi bile artık kesinlikle kabullenilmemektedir. Bunun için oligarşi yeni "düzenleme"lerini toplumsal anlaşmalar ile başlatıp iş yasası ve sendikalar yasasındaki değişiklikle sürdürmek istemektedir. Bu durumda DİSK tüm işçileri ve diğer demokratik kitle örgütlerini omuz omuza bir mücadelenin içine almak zorundadır. Oysa son karar, DİSK üyesi işçilerden sendikalara kadar tam bir iç dalaşa, işçilerin dikkatlerini iç "çekişmelere" ve hatta giderek DISK'in parçalanmasına neden olacaktır.

20 Mart gibi bir eylemi gerçekleştiren DİSK onu aşan mücadelelerin içinde olması gerekirken hızla geri düşmekte, daha açıkçası gerçek yapısını açığa çıkarmaktadır. Bu durum revizyonizme güç vermekten başka bir sonuç yaratmayacak, cezalandırılan revizyonist düşünce ve onun unsurları değil, işçiler olmuş olacaktır. Karar bu yönüyle de yanlıştır.

Revizyonistlerin yaptıkları tüm engellemeler, mücadeledeki ayrılıkçı tavırları, teslimiyetçi ve örgütsüzlüğe çağrı olarak gelen davranış ve saldırıları, ancak, kitlelerin önünde yargılandırılarak cezalandırır. Bu cezalandırma DİSK olarak sorumluluğumuzu ve görevlerimizi bilerek yürüteceğimiz doğru sınıf mücadelesinin içinde yapılmalıdır.

Tüm bu değerlendirmelerimizden sonra şunu altını çizerek bir kez daha duyuruyoruz: DİSK'in bütünlüğüne yönelecek her harekete tüm gücümüzle karşı duracağız. Tüm DİSK üyesi işçilerin örgütlerine sahip çıkıp, reformist, revizyonist, oportünist görüşlerin koltuk çekişmesine karşı mücadele sürdüreceklerine inanıyoruz.

Sonuç olarak, DİSK'e 1 Mayıs'ı, antifaşist, anti-emperyalist mücadelenin tüm yurtta, bugünün siyasal koşullarının işçi sınıfına yüklediği görevleri somutlaştıran bir eylem platformu olarak kutlama önerisi götüreceğiz. Ve bu önerimizin bir sınav olduğunu belirtecek ve tüm işçilerin bu sınav silahını revizyonist, reformist ve oportünist görüşlere karşı kullanmalarını isteyeceğiz."

İŞÇİLERİN, EKONOMİK - DEMOKRATİK, SENDİKAL MÜCADELESİNDE;

İŞÇİLERİN SESİ

"YÖNETİME KATILMA" ALDATMACASINA HAYIR!

Devrimci görevlerimiz
ÇIKTI
DİSK'in gelişimi, bugün gelinen nokta ve devrimci tavır
Ecevit hükümeti ve işçiler

Ankara Dev-Genç Başkanı Tevfik Toker serbest bırakılmalıdır

Polis Ankara Dev-Genç başkanı Tevfik Doğan Toker'i banka soyduğu gerekçesiyle göz altına aldı. Tevfik Doğan Toker Emniyet'te kaldığı on gün içinde ağır işkencelere tabi tutuldu. Arkadaşımıza sürekli işkence yapılarak "banka soyguncusu" olduğu kabul ettirilmek istendi. Bu arada banka personeline de baskı yapan polis arkadaşımızı teşhis etmelerini sağlamaya çalıştı. Daha sonra arkadaşımız Mamak cezaevinde göz altına alındı ve hücreye atıldı. İşkenceden sağlık durumu bozulan arkadaşımız 4 gün hastanede yatmak zorunda kalmıştır. Arkadaşımız hala hücrede tutulmakta ve mahkemeye çıkartılmamaktadır.

Tevfik Doğan Toker'in gözaltına alınması olayı polisin bir işgüzarlığı ve devrimciler üzerindeki bir komplosu olarak değerlendirilmelidir. Usta tiyatro yazarlarına taş çıkartırcasına yazılan senaryolarla hiçbir suçu bulunmayan kişiler kamuoyuna birer banka soyguncusu olarak lanse edilmekte ve böylece polisin ne kadar "becerikli" ve de devletin ne kadar "güçlü" olduğu kanıtlanmak istenmektedir.

Tevfik Doğan Toker olayında da olduğu gibi 10 dakikada "silahlı sol eylemcileri" yakaladık gibisinden uydurma hikayelerle kamuoyu şartlandırılmaktadır. Oysa olayda yakalanın dört kişinin ne olayla, ne de birbirleriyle ilgisi vardır. Biri Milli Eğitim Bakanlığı odacısı, biri PDA'cı, bir diğeri de İGD'li olan suçsuz kişilerin soyguncu olmadıklarının, olamayacaklarının polis tarafından bilinmediği düşünülemez. Ancak buna rağmen polis suçsuz kişilere işkence ile işlemedikleri bir suçu kabul ettirme yoluna gitmekte ve yarattığı olayın bir skandal olduğunu gizlemeye çalışmaktadır. İçişleri Bakanı da suçsuz insanları sanki bir marifetmiş gibi yakalayan polisleri tebrik ederek bu senaryoyu onayladığını ortaya koymuştur.

İşte CHP hükümetinin "terör olaylarını" önleme siyaseti budur. Suçsuz insanlar yakalanacak ve kamuoyuna soyguncu olarak lanse edilecek, işkenceyle zorla üzerlerine suç yüklenecek daha sonra da "sol şiddet eylemcilerinin" yakalandığını anlatan bilinen bildiriler yayınlanarak kamuoyu şartlandırılacak. Bu komediye derhal son verilmelidir.

Tevfik Doğan Toker derhal serbest bırakılmalı ve bu senaryoyu düzenleyen ve uygulayan polisler cezalandırılmalıdır.

Turhal'da işçiler, köylüler, gençler faşizme karşı görev başında

Faşist güçlerin, her yönden büyük destek aldıkları Turhal'da, devrimciler üzerindeki saldırıları yoğunlaştı.

Geçtiğimiz dönemlerle, varlıklarını alevi-sünni ayrımı ve çatışmasında arayan faşist güçler başarısızlığa uğratılmışlardı. Mahallelerde özellikle bu oyun bozulmuş, oluşturulan direniş komiteleriyle güvenlik sağlanmıştı.

Seçim sonrasında, devrimcilerin önderliğinde yoğunlaşan saldırılar göğüslenip direnilirken revizyonist ve oportünist siyasetlerin tekkeci ve çıkarcı davranışlarına karşı da tavır alınmıştır. Devrimci, ilerici tüm kişilerin katıldığı ortak eylemlerin oluşturulmasında bile, oportünizmi savunanlar, mücadelenin yakıcılığının içinden kaçmayı, susmayı, sessizleşmeyi yeğlemektedirler. Susmakla, gözükmemekle, faşistlerin de susacağı, bir şey yapmayacağı görüşünü savunan revizyonist unsurlar son günlerde iyice kaçak oldular.

Özellikle Amerikan Büyük elçiliği 1. Sekreterinin Çorum, Amasya bölgelerinde dolaşması, Amasya'nın giriş kapısı olan Turhal'a kadar uzanan bölgemizde çok iyi Türkçe bilir bir Amerikalının dolaşır olması ile birlikte faşistlerin saldırıları yoğunlaştı. Şimdilerde yeniden başlayan, halkı alevi-sünni ayrımının içine sokmaya yönelik çabalar göğüslenmeye çalışılıyor.

Bu arada, Özdemir Antimuan İşletmesinde çalışan işçiler 5 arkadaşlarının işten atılması üzerine işverene çıkıp sorunlarının çözülmesini, işçiler üzerinde baskının kaldırılmasını istediler. Zira son sendika kongresinde işveren yanlısı sendika yönetimini değiştirmeye çalışan işçiler baskılar sonucu bunda başarılı olamamışlardı. (Türk-İş Maden Federasyonuna bağlı sarı sendika bir yığın oyun ve baskı ile, sonucu kendi tayin etti ve sendika yönetimi, CHP'li geçinen gangster sendikacıların elinde kaldı). Üstelik, işçilerin karşı çıkışlarını bastırabilmek için, sendika yöneticileri, işveren tarafından ocaklarda şef, personel amiri, başçavuş gibi görevlere getirilmiştiler. Bu kişiler madencilikden anlamadıkları için de, kazalar artmaya başladı. Maden işçileri artan baskılar ve "kaza" ları protesto etmeye kalkınca işten atıldılar. Sonuçta topluca bu uygulamaya karşı çıkıp ocaklarda can güvenliğinin sağlanmasını, işten atılan arkadaşlarının işe alınmasını istediler. İşveren bu talebi karşılamadığı gibi tüm işçilerin iş akitlerini fesh edip ocakları terk etti.

Burada ilginç olan bir durum, ocaklarda çalışan işçilerin oturdukları köylerin yapısıydı. Özellikle ocağın bulunduğu köy, AP ve MHP'lilerin etkin olduğu, ilişkili olduğu bir köydü. Ancak işçiler baskılar karşısında ön saflarda yer tutuyorlardı. İşverenin bu karşı dikiliş sonucu ocakları terketmesi üzerine devrimciler olarak soruna daha ağırlıklı eğilindi. İşyerinde oluşturulan bir komiteyle sürekli nöbetler tutulmaya, köylerle, Turhal içindeki mahallelerle ilişkiler kurulmaya başlandı. Dayanışma hızlandırıldı.

Bu arada işverenin faşistlerle yakın diyaloğu, Tokat, Niksar, Erbağa ilişkileri de izleniyordu. Nitekim faşistlerin işyerine beş taksiyle düzenledikleri silahlı saldırı işçilerin ve köylülerin ortak savunmasıyla önlendi. İşyerine gönderilen mavi bereliler işçilerin işyerinden çıkarılmasını amaçlıyordu, ama kararlı işçilerin karşısında sadece izleyici olarak kalabildiler.

Bir gün, özellikle dinamit ambarını kontrol altına alan, nöbetçi jandarma birden işyerini terketti. Ve içlerinde MHP Gençlik Kolu Başkanı Turan Güz'ün de bulunduğu dört kişi sabaha karşı beş silah ve 143 mermi ile işletme dinamit deposu yakınında yakalandılar. İşçilerin yakaladığı bu kişiler devrimciler tarafından yapılan sorgularında dinamit deposunu havaya uçurmaya ve işçileri taramaya geldiklerini açıkladılar. İşçi arkadaşlarca yakalanan bu kişiler jandarmaya teslim edildi. (Turhal kaymakamlığı bu kişileri, TRT haberlerinde "Tokat civarında bir taksi içinde şüpheli dört kişi yakalandı" şeklinde duyurdu!!).

Faşistlerin yalan ve demagojiyle kandırdıkları köylü arkadaşlara gerçek gösteriliyor ve tanıtılıyordu. Nitekim Turhal içinde faşistlerle birlikte işçilere ve devrimcilere silahlı saldırılar düzenleyen sarı sendikacılara karşı genç köylü arkadaşlarımız dişe diş mücadeleye girdiler. Şimdi, daha kısa bir süre önce, faşist güçlerin, patronların etkisi altındaki köylüler devrimci gençlere *"size birşey olmasın, biz bunların hakkından geliriz"* diyerek ön saflarda faşistlere karşı dövüşüyorlar.

Bu arada oportünist ve revizyonistler mücadelemizi "bu gerici bir harekettir, faşistlerle işbirliği yapılıyor" şeklinde karalamaya çalıştılar. Ama daha sonra susmak, saldırılar gelince evlerine çekilmek ve en fazla antimuan işçileriyle dayanışma için makbuz basmaktan öteye gidemediler.

Faşistlerin işçi otobüslerine saldırıları, polislerin faşistlerle işbirliği, işçilerin evlerinden çıkarılmaları için yapılan baskılar, bakkallardan borç vermeme baskıları, işçilerin yollarını kesmeye kadar varan saldırılar direnişi kıramadı.

Artık Turhal'da herkes faşist güçlerin oyunlarını açık seçik görebiliyor. Faşistlerin çevre il ve ilçelerden adam toplayarak güç toplamaya çalışmaları, silah depolamaları, işverenin albay emeklisi sözcülerle oyunlarını yürütmeye çalışması... Tüm bu girişimlerin Turhal emekçilerini teslim almaya yönelik büyük çaplı bir saldırının ön hazırlıkları olduğunu görmeyen yok. İşveren avukatı olarak gönderilen Ankara'da Tokat yurdunda kalırken katıldığı bir bombalama eylemi sırasında sağ kolunu ve sağ gözünü kaybeden ve halen MİSK'in avukatlığını yapan Engin Bayram'ın; işletmeye Maden Mühendisi diye gönderilen Hayati Çetin'in, İşletmeye Fikri Ayan adıyla gönderilen Müdürün MHP tarafından görevlendirildiğini bilmeyen yok.

Ama bu derece yoğun saldırılara rağmen işyerinden, mahallelere kadar uzanan komiteler tüm saldırıları göğüslüyor. Bu kuruluşun patronlarının MHP ile organik ilişkileri vardır ve Turhal patronları bu direnişi kırmak için tüm güçleriyle üzerimize yürümektedirler. İşyerindeki direniş kırılmayınca da saldırılarını okullarda sürdürmektedler. Ama okullardaki saldırıları da cevapsız bırakılmamakta, hatta oportünistlerin üzerine gelen saldırıları da devrimciler göğüslemektedir.

Mücadele, her koşulda sürecektir. Zafer bizim olacaktır.

TURHAL'LI DEVRİMCİLER

EMEK'TE DİRENİŞ SÜRÜYOR

Sıkıyönetimin ilanından bugüne kadar geçen zaman içerisinde devrimcilerin önderliğinde yürütülen mücadele eldeki mevzilerin giderek güçlenmesini sağlıyor. Devrimciler değişen mücadele koşullarına uygun zengin mücadele taktiklerini geliştirerek sıkıyönetimin tüm uygulamalarını boşa çıkartmışlardır. Direniş Komitesi değişen mücadele koşullarına kendini kısa zamanda uyarlamış ve bu koşullara uygun, mevcut direniş mevzilerini güçlendirmeye yönelik adımlar atmıştır.

Sıkıyönetim yasakları içerisinde yer alan yazı yazmak artık bölgede yasak olmaktan çıkmıştır. Çünkü, devrimcilerin bu konuda sistemli ve kararlı bir şekilde çalışmaları, sıkıyönetim görevlilerini yazılarla başedemez hale getirmiştir. Sıkıyönetimin ilk günleri her gün yazıları silen sıkıyönetimciler, bu işte "havlu atınca" bu sefer çareyi yazıları halka sildirmekte bulmuşlardır. Bunun için de halka baskı yapmaya başlamışlardır. Ancak, halkın yazıları silmemekte direnmesi, silenlerin bile iki gün geçtikten sonra silmesi, sıkıyönetimcileri daha fazla aciz durumda bırakmıştır. En son olarak apartmanlarına yazılan yazıları silmemekte direnen apartman sakinleri, askerlerce tutuklanmakla tehdit edilmişler, halk yazıları silmemekte direnince, iki apartman jandarma kordonuna alınarak gözdağı verilmeye çalışılmış ve iki apartmanda oturan bütün herkesin 'Mamak'a götürüleceği" söylenmiştir.

Gene sıkıyönetim yasaklarına giren boykot ve forum yapmak konusunda da devrimciler en ufak bir geri adım atmamışlardır. 19 Şubat, 12 ve 16 Mart'larda Cumhuriyet Lisesi, Bankacılık ve Gazetecilik Yüksek Okullarında devrimcilerin önderliğinde forum ve boykotlar yapılmıştır. Her boykottan sonra 8. Cadde trafiği kesilerek, konuşmalar yapılmış ve and içilmiştir. Cumhuriyet Lisesinde, sıkıyönetime yaranmak isteyen okul idaresi tarafından 7 devrimci, yurtsever öğrenciye tasdikname verilmesini protesto etmek için 2 günlük boykot konulmuş, başarıyla uygulanmıştır. Bölgede yapılan korsan gösterilerin sayısı, iki ay içerisinde yirmiyi aşmış olmasına rağmen bu gösterilerin hiç birisine polis müdahale etme olanağı bulamamış ve kimseyi yakalayamamıştır. Bu gösteriler, sıkıyönetimin gelmesi ile birlikte devrimcileri ihbar ederek "rahata" kavuşmaya çalışan bölgedeki faşist ve gericilerin yüreğine korku salmış, onları, bu eğilimleri açığa vurmaktan alıkoymuştur. Ayrıca bu gösteriler, bölgede devrimcilere sempati duyan ve sıkıyönetimin gelmesi ile birlikte korkuya ve tereddüte kapılmış olan ilerici ve yurtseverleri bu konumlarından kurtararak, devrimci mücadeleye olan güvenlerini perçinlemiştir. Halkın devrimcilere olan sempatisini artıran, sıkıyönetimin gelmesi ile devrimcilerin susacağı şeklindeki düşüncelerini yıkan sadece korsan gösteriler olmamıştır. Devrimcilerin değişik mücadele yöntemleri ile sıkıyönetimin kolluk kuvvetlerini halkın gözünde aciz ve alaycı bir konuma düşürmeleri de bunda büyük rol oynamıştır. Bölgede sürekli devrimci sloganların varolması sıkıyönetimin bu konudaki iflası, elektrik tellerine asılan kartonları indirmeye gelen polis ve jandarmanın içine düştüğü trajedik durum; (böyle dövizlerden birini indirirken, o çevrede bulunan bütün esnaf ve halktan kişiler polisin tavırlarına gülmekten kendilerini alamamış, bu durum üzerine daha fazla aptallaşan bir polis dövizi indirmeye çalışırken duvardan düşmüş ve pantolonunun ağı yırtılınca, halkın gülmesi daha da artmış, buna çok bozulan polisler halkı "gülmek" suçundan götürmeye kalkmışlardır) cadde ortalarında yüksek yerlere asılan pankartlar, polisin çok sıkı güvenlik önlemleri altında trafiği durdurup, halkı pankartın olduğu çevreye yanaştırmayarak pankartı indirmesi ve pankarta bağlı olan bir kutuda polisin korktuğu gibi bomba değil de b.. çıkması... vb. türden değişik eylem türleri hep sıkıyönetimin ve onun kolluk kuvvetlerinin saygınlığını ve korku verici, herşeye kadir havasını halkın gözünde düşürmüş ve halkın "sıkıyönetim"i artık ciddiye almamasını sağlamıştır.

Bunun yanısıra, Devrimcilerin denetiminde bulunan bölgedeki okullara daha önce gelme cesareti gösteremeyen faşistlerin sıkıyönetime güvenerek gelmeye başlamalarına son veren devrimcilerin kararlı tavırları gene halkın devrimcilere olan güvenini perçinleyen bir olgu olmuştur... En son olarak 19 Mart 1979 günü GHİYO'ya giden faşistler devrimcilerin önderliğinde yapılan saldırı ile cezalandırılmış, faşistler inlerine kovalanmıştır. Daha sonra Direniş Komitesi'nin edindiği bilgiye göre, 2 faşistin yaralandığı belli olmuştur.

UŞAK'TA FAŞİST PROVOKASYON AÇIĞA ÇIKTI

Uşak'ta son günlerde Uşak Valisinin evine ve YDGD binasına bomba atan faşistler bir takım provokasyonlar düzenlemektedirler. Bu konuyla ilgili olarak Uşak'taki demokratik kuruluşlar tarafından yapılan basın açıklamasını yayınlıyoruz.

BASINA AÇIKLAMA

(...)

Faşist güçler yükselen anti-faşist mücadeleyi bastırabilmek, kitleleri yıldırmak için ülke çapında sürdürdükleri saldırı ve tertiplerini Uşak'ta da yoğunlaştırmışlardır. Bu saldırı ve tertiplerini yalan ve demagoji ile örtbas etmeye; devrimcilere, yurtseverlere kara çalmaya çalışmaktadırlar. 22 Şubat 1979 günü Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğine, 27 Şubat 1979 Salı akşamı Vali Konağına atılan bomba faşist cinayet şebekelerinin ülke çapında ardı bitmeyen sıkıyönetim özlemlerinden kaynaklanmaktadır. Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğine yerleştirilen saatli bombanın patlaması sonucu beş arkadaşımız ağır, beş arkadaşımız da çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

(...)

Tüm bunlar göz ardı edilerek idari makamlarca yapılan açıklama, basın tarafından daha da yanlışlara, yalanlara ve demagojilere boğularak kamuoyuna aktarılmış ve kamuoyu yanıltılmaya çalışılmıştır. HÜRRİYET, GÜNAYDIN, YENİ ASIR, TERCÜMAN ve TRT muhabirleri sağ olsunlar gerçeği anlamadan, araştırmadan üzerlerine düşen namusluluk sorumluluğunu da unutarak, sorumsuzca halkımızı yanıltmak için ellerinden geleni yapmışlardır.

(...)

TÖB-DER(UŞAK), TÜM-DER(UŞAK), PTT-DER(UŞAK), HALKEVİ (UŞAK), UŞAK YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ, DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ (UŞAK), SANAT SEVENLER DERNEĞİ(UŞAK)

DEVRİMCİLER KAYSERİ'DE FAŞİST TERTİP VE SALDIRILARI PÜSKÜRTTÜLER

Kayseri'de Devrimci Yol Hareketinin gelişmesi ve uzun süredir etkin olan oportünist zincirin kırılarak anti-faşist mücadelenin yükselmesi oligarşinin yüreğine korku salmıştır.

Kayseri'de Devrimci Hareketin gelişmesine engel olmak için polis akla gelmeyen oyunlara başvurmuştur.

Genç-Der'i basan polisler 15 arkadaşımızı gözaltına aldı. Bunlardan 8 arkadaşı alıkoyarak diğerlerini bıraktı. 8 arkadaşa 3 gün Fevzi Çakmak Karakolunda işkence yapıldı. Dernekte bulduklarını iddia ettikleri 2 tabancayı bu arkadaşlara kabul ettirmek istediler. Ama başaramadılar. Bu arada sempatizan arkadaşların kaldığı evi Dev-Genç'in cephaneliği diye bastılar. Evde oksijen, tendürdiyot ve vitamin iğnelerinin bulunması üzerine bunların gizli örgüt kurmak için depolandığını ileri sürerek yanıltıcı açıklama yapıldı.

Basılan derneğin Genç-Der olmasına rağmen Kayseri Valisi inatla basılan Dev-Genç diye lanse etti. Dernekte buldukları standart radyo, telsiz diye kamuoyuna duyuruldu. Bizim durumu gazetelerde açıklamamız üzerine epey terledi.

Bu arada işkence edilen arkadaşlar adliyeye çıkartıldı. 4 kişi tutuklandı. Bu arkadaşlara işkence yapıldığı için onları doktora çıkarttık. 4 arkadaş da darp ve işkence izleri görülmüştür diye rapor aldılar.

Kayseri Emniyeti daha önce de devrimcilere işkence etmişti. Bunun için (işkence olayları ile ilgili) bakanlık müfettişi istedik. Müfettişler geldi.

Bütün bu süre içinde Vali özellikle Dev-Genç'i illegal örgüt olarak tanıtmaya çalıştı ise de bizim çalışmamız sonucu kamuoyunu kandıramadı.

Faşistler bu durumdan yararlanarak Dev-Genç'e ve devrimcilere yönelik saldırılarını artırdılar. Endüstri Meslek Lisesinden bir devrimci öğretmeni katlettiler. Cenaze törenine Anadolu Dev-Genç etkin olarak katıldı.

Kayseri'de devrimci mücadele Anadolu Dev-Genç'in önderliğinde hergün daha ileri gitmektedir.

ANAMUR - Faşistler toplu halde devrimcilerin üzerine saldırarak bir arkadaşımızı bıçakladılar. Daha sonra kavgalar yine devam etti. Bu kavgalar sırasında bir faşist bıçaklandı. Olayda yaralanan arkadaşımız bu kez de polis tarafından işkenceye yatırıldı. Polisin dövdüğü arkadaşımızın çenesi kırıldı. Bu olay üzerine işkenceci polisler gereken cevabı aldılar.

BURDUR - Burdur'a Maraş'tan gelen faşistler arkadaşlarımızın üzerine saldırdılar. Okulu işgal etmeye çalışan faşistler, devrimciler direnince bunu başaramadılar ve 40 civarında faşist yaralandı, ve faşistler okuldan sürüldüler.

TUZLUÇAYIR MUHTARI SÜLEYMAN AYTEN'İN ÖLDÜRÜLMESİ NEFRETLE KARŞILANDI

Tuzluçayır'da yapılan aramalarda evinde kitap bulundurduğu için gözaltına alınan CHP'li muhtar Süleyman Ayten'in öldürülmesi halk tarafından büyük bir nefretle karşılandı. Yapılan bir genel aramada gözaltına alınan muhtar, önce serbest bırakılmış, fakat bir gazetecinin sorduğu sorulara karşı *"Evinde kitap bulunduranları tutuklayarak mı 'anarşi'yi önleyecekler. Böyle sudan bahanelerle gözümüzü korkutmaya çalışacaklarına faşistlerin üzerine gitsinler MHP'nin üzerine gitsinler"* diye cevap verdiği için tekrar gözaltına alınmıştı. Mamak Tutukevi'ndeki baskılar karşısında, kalbindeki ve böbreklerindeki rahatsızlığı artmış, talebine rağmen zamanında hastahaneye götürülmeyerek ölümüne neden olunmuştur.

Ecevit'in uygulattığı sıkıyönetimin faşist baskıları ile CHP'li muhtarın öldürülmesi, halk tarafından büyük bir tepki ve nefretle karşılandı. Olayla ilgili olarak birçok eylem düzenlendi. Bu arada sıkıyönetimin halka uyguladığı baskılar sonucu şımarıklaşan faşistlerin neden olduğu bir çatışmada, Tuzluçayır İlkokulunda çalışan bir faşistin öldüğü öğrenildi.

Adana'da faşizmin saldırıları mücadeleyi durduramıyor

Özellikle son aylarda büyük bir gelişme gösteren devrimci hareketimiz okullarda fabrikalarda, mahallelerde yeni yeni mevziler kazanırken diğer yandan da oligarşinin saldırıları giderek artıyor.

Sıkıyönetim'den sonra özellikle CHP tabanında yer alan yurtsever, demokrat kişilerin devrimci harekete yakınlaşması daha fazlalaşmış, halkın devrimci hareketimize yönelişi daha da hızlanmıştır.

19 Şubat'ta Ulaş Bardakçı'nın ölüm yıldönümüyle ilgili olarak ve 12 Mart faşizmini protesto etmek için her iki günde de liselerde, yüksek okullarda forumlar ve boykotlar düzenlendi. Ayrıca şehrin birçok mahallesinde korsan gösteriler yapıldı, pankartlar asıldı.

Bu arada fabrikalarda ve işyerlerinde geniş bir etkinliğe sahip olan hareketimiz yoğun bir mücadele içindedir. SSK'da faşist Sağlık-İş işyerinden atılmış, işçilerin Devrimci Sağlık İş'te örgütlenmesi sağlanmıştır. Çukobirlik iplik fabrikasında ise revizyonistlerin ve reformistlerin bütün oyunlarına rağmen devrimciler Tekstil Sendikasında mücadelenin önderliğini yapmaktadırlar. Devrimci hareketin bu gelişmesi karşısında telaşa düşen oligarşi sıkıyönetim ve polis gücüyle komplolar düzenlemektedir. Hayali gizli örgütler yaratmakta faşistlerin işlediği cinayetleri devrimcilere zorla kabul ettirmeye çalışmaktadır. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza günlerce süren işkenceler yapılmıştır. Kasım ayında faşistler tarafından öldürülen demokrat bir mühendisin ölümünden bile devrimciler sorumlu tutulmak istenmektedir. Bu olayla ilgili olarak 7-8 arkadaşımız MİT tarafından işkenceye tabi tutulmuş, işkence sonucu arkadaşlarımızda çeşitli sakatlıklar meydana gelmiştir. Sıkıyönetim komutanı ise bu olayı sanki büyük bir marifetmiş gibi televizyondan ilan ettirmiştir.

Adana'da, Maraş'ta faşistler bir sürü cinayet işlemişken, Adana, Maraş sıkıyönetim komutanlığının devrimcilere bunca saldırmasının, devrimciler üzerinde komplolar düzenlemesinin anlamı oldukça fazladır.

Ama bütün bu baskı ve zulme rağmen Adana'da halk direnişinin devrimci yolda yükselmesi engellenemeyecektir.

İSKENDERUN - 18 Şubatta Gültepe'de geceleyin uzun bir yürüyüş düzenlendi. 19 Şubat'ta şehir merkezinde bir korsan miting yapıldı. Bu miting halktan geniş ölçüde destek gördü. Mart başında asker sevkiyatı nedeniyle İskenderun'a gelen faşistler terör estirmek istedilerse de devrimcilerin müdahalesiyle 60'dan fazla faşist üç gün boyunca hakettikleri cevabı aldı. Bu arada faşistlerin karargah haline getirdiği bir taksi durağı ve yanındaki bir kahve dağıtıldı. 12 Mart'la ilgili olarak ise faşistlerin Dumlupınar mahallesinde üs olarak kullandıkları bir kahvenin önünde bir korsan gösteri düzenlendi.

DÖRTYOL - Faşistler, öldürülen bir faşistin cenazesinden de yararlanarak terör estirmek istedilerse de bunu başaramadılar. Çabuk toparlanan devrimcilerin bir korsan miting koymaları faşistlerin cesaretini kırdı. Böylece faşistlerin herhangi bir harekete girişmeleri önlenmiş oldu.

Anıları önderimiz...

EKREM TÜKENMEZ YOLDAŞI KAYBETTİK

Çay'da emekçi halklarımızın oligarşiye karşı verdiği mücadelede yiğit bir devrimci olarak yer alan Ekrem Tükenmez yoldaşı 24 Aralık günü evinin arkasında çalışırken toprak altında kalması nedeniyle yitirdik. Yoldaşımız hemen Afyon devlet hastanesine kaldırıldı ise de devlet hastanesinde bir parça buzun bulunmaması nedeniyle kurtarılamadı. Ekrem yoldaşın ölümü üzerine 2.2. 1979 günü bir anma toplantısı düzenledik.

Ekrem yoldaşı unutmayacağız. Anısı mücadelemize önder olsun.

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ RIFAT SEZGİN FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

28 Aralık Perşembe günü Rıfat Sezgin yoldaşımız öğretmenlik yaptığı Urfa'nın Siverek ilçesinde faşist katiller tarafından öldürüldü. Rıfat Sezgin yoldaşımız için memleketi olan Tonya'da büyük bir cenaze töreni düzenlendi.

REVİZYONİSTLERİN HAKİMİYET KAVGASI

Çin ordusunun, kısa bir süre önce ABD emperyalizmine karşı uzun ve şanlı bir halk kurtuluş savaşının zafere ulaşmasıyla bağımsızlığına ve özgürlüğüne kavuşan Vietnam'a karşı bir silahlı saldırı düzenleyerek kendi ifadesiyle bir *"cezalandırma"* ve "ihtar" hareketine girişmesi, "dünya sosyalist hareketi" içindeki kutuplaşma ve parçalanmanın hangi boyutlara ulaştığı konusunda, Vietnam-Kamboçya çatışmalarının hemen arkasından meydana gelen, son derece çarpıcı bir örnek oldu.

Vietnam ve Kamboçya arasındaki ve Kamboçya'nın kendi içindeki, devrim sonrasının bazı sorunlarına ilişkin ayrılık ve sürtüşmelerin, bu iki ülke arasındaki bir silahlı çatışmaya dönüşmesinde, Sovyet-Çin kutuplaşmasının (ve onların revizyonist-milliyetçi dış politikalarının) oynadığı *olumsuz* belirleyici etkenlik görülebilen bir şeydi. Çin saldırısı, bu olumsuz etkenin, bir tarafının (bölgedeki gelişmelerin Çin'in *"milli"* çıkarlarına ters bir gelişme göstermesi yüzünden) kendini iyice açığa vurmasından başka bir şey değildir.

Bir savaş sözkonusu olduğunda "kim haklı-kim haksız" sorusu, diğer durumlarda olduğundan daha çok fazla akla gelir.

Haklı savaşlar vardır, haksız savaşlar vardır. Bu savaş hiç bir yönden haklı bir savaş değildir.

Bir savaşta kimin haklı kimin haksız olduğuna karar vermek için, *savaşa neden olan politikalara* bakmak gerektiği (Lenin tarafından çok önceleri parlak bir şekilde kanıtlanmış) bilinen bir ilkedir. Ne savaşın kimin tarafından başlatıldığı ne de savaşan ülkelerin durumu, bu açıdan bir anlam taşımazlar.

Çin, sözde kendi haklılığını kanıtlamak için, saldırısının gerçek nedenlerini gözardı etmeye çalışarak —ve tam da alışılmış burjuva kriterlere uygun bir şekilde— *"sınır meselesi"*'ni ve Vietnamlıların *"sınırda yarattıkları huzursuzluk ve çatışmaları"* öne sürmüştür. Bu yüzden bir "cezalandırma" ve "ihtar" harekatına giriştiğini ileri sürmüştür. (Bu iddialara, zaman zaman *"sınırdaki Sovyet füze üslerini ortadan kaldırmak"* gibi askeri gerekçelerde katılmıştır). Yirmibeş tümenlik bir orduyla, şehirleri-köyleri (düşman hedeflerini!) ateşe tutarak, bombalayarak ve binlerce insanı öldürüp hertarafı yakıp yıkarak, bu *nasıl* bir "cezalandırma"dır? Ve niçin? Sonradan (ve "bir karış toprak işgal etmeden"!) geri çekilmiş olmak Çin'e haklılık kazandırabilir mi?

Çin yöneticileri, uzun yıllar, Sovyetler Birliğinin Çekoslovakya'ya saldırısını (Sovyetler'in sosyal-emperyalist bir ülke olmasının bir kanıtı olarak) ileri sürüp durmuşlardı. Çin saldırısında farklı olan şey nedir? (Sovyetler de "bir karış toprak işgal etmemişler", —tıpkı Çin'in, sosyal-emperyalistlerin işbirlikçisi Vietnam'ı cezalandırması gibi—, onlar da "emperyalist ajanıDubçek'i cezalandırmışlar"dı).

Öte yandan Vietnam (ve Sovyet) yanlılarının, bu savaş konusunda Çin'e karşı yöneltecekleri her "eleştiri", Çekoslovakya ve Kamboçya'nın işgali olayları nedeniyle kendilerine karşı da yöneltilebilecektir. Bu gibi örneklerde *"durumun farklılığı"* (!) üzerine bolca "gerekçe" ve "mazeretler" ileri sürmeleri mümkündür. Ama ne bu *"savunma"*'lar ne de başkaca "gerekçe"'ler, sosyalist olduğunu iddia eden ülkeler arasındaki silahlı çatışmalara yol açan temeldeki gerçekleri; uluslararası sosyalist harekete egemen olan ve "sosyalist bloktaki" parçalanma ve kutuplaşmalara yol açan revizyonist-milliyetçi sapmaların olumsuz ve belirleyici etkilerini ortadan kaldıramaz.

Çin'in olumsuzluğunun iyice ortaya çıkması, Sovyetler'in bu gibi durumların ortaya çıkışındaki rolün gölgelenmesine yol açıyor. Oysa Sovyetler'in, revizyonist-milliyetçi politikaları Vietnam-Kamboçya çatışmasının belirleyici nedenlerinden birini oluşturmaktadır. Sovyetler bölgede nüfuz alanlarını genişletme politikalarına Vietnam ve Kamboçya halklarının birleşmesi sorununu alet etmekten çekinmemişlerdir. Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesini enternasyonalizm maskesiyle kuvvet yoluyla birleşme noktasına vardırabilmekte, Vietnam-Kamboçya arasında savaşa yol açabilmektedir. Sovyet-revizyonistlerinin etkileri sadece enternasyonalizmin tahrif edilmesi, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesinin çiğnenmesi değil, bölge halkları arasına zararları uzun yıllar giderilemeyecek ulusal kin ve düşmanlıkların yaratılmasına yol açması bakımından da son derece olumsuzdur.

Aslında, bugün, gerek Sovyetler Birliği'nin gerekse Çin'in, dünya çapındaki izledikleri potikaların proleter enternasyonalizmine değil, revizyonist-milliyetçi bir temele dayandığı, yeterince açık olmalıdır. Revizyonizm, dış politikalarda milliyetçiliğe dayanır. Dünya halklarının gönüllü birlikteliği, ulusların kaderlerini tayin hakkı, sosyalist ülkelerin birleşmiş tek bir dünya sosyalist sistemi yaratmaya yönelik, eşitlik temelleri üzerinde kardeşlik ve dayanışmaları gibi proleter enternasyonalizmine ait temel ilkeler yerine, revizyonizmin milli-bencil çıkarlarına dayanan faydacı politikaları hakim kılınmıştır. Ne Çin ne de Sovyetler birliği, içte ve dışta sınıfsız toplumun inşasını hedefleyen bir politika gütmemekte, dünyadaki nüfuz alanlarını kendi milli çıkarları hesabına genişletmeyi hedefleyen bir politika gütmektedirler.

Nüfuz alanlarının genişletilmesini hedefleyen politikalarını çeşitli kılıflar altında "devrimci" gerekçelere dayandırmaya çalıştıkları biliniyor. Sovyetler, dışarıda her tür gerici burjuva hükümetleriyle olan ilişkilerini sözde "kapitalist olmayan yoldan" sosyalizmi geliştirmek için(!) yürüttükleri şeklinde açıklamaya çalışırlar. Buna sayısız örnek gösterilebilir. Burada, bugün İsrail ve ABD ile yaptıkları anlaşmalarla burjuva Arap ülkeleri tarafından bile ihanetle suçlanmakta olan E.Sedat'ın Mısır'ının, daha düne kadar Sovyetlerle kurduğu ilişkilerle "kapitalist olmayan yoldan" sosyalizme doğru ilerlemekte olduğu(!)nu hatırlamak bile yetebilecektir. Gene Sovyetler, faşist Arjantin cuntası ile kurulan ilişkilerini, cuntanın (Arjantin dış ticaretinin büyük çoğunluğunu Sovyetlerle yapmakta olması nedeniyle!) ilerici olmasıyla açıkladıkları da, gene ilk ağızda hatırlanabilecek bir başka çarpıcı örnektir.

Aynı ekonomist-faydacı politikaları Çin'de (bu kez "kapitalist olmayan yol yerine", "üç dünya teorisi" ile açıklayarak!) yürütüyor. Ne ki onun bir "dezavantajı", Sovyetlerin , "dünyanın ilk proleter sosyalist ülkesi ve dünya sosyalist hareketinin öncüsü" olması sayesinde, daha çok "ilerici" ülkelerle sıkı ilişkiler kurabilmiş olması karşısında, kendisine Şili ve (Sovyetlerle ilişkisi koptuktan sonraki) Mısır gibi "anti-sovyetik" ülkelerle ilişki kurabilme şansından(!) başka bir yolun kalmamasıdır.

Aslında her iki ülkenin dış politikalarına yön veren temel ilkelerinin altında dünya devriminin çıkarlarına yönelik proleter enternasyonalist ilkeler yatmadığını örneklerle kanıtlamaya çalışmak da gereksiz sayılmalıdır. Kendi ülkelerinde sınıfsız-yeni toplumun kurulması hedeflerini terkeden bir siyaset izleyen ülkelerin, dışarda, başka ülkelerde, sınıfsız bir toplum kurmak için çaba yürütmelerini beklemek mümkün müdür? Revizyonizm, Marksizmin (sınıfsız bir toplumun kurulmasına yönelik) ilkelerinden vazgeçmek değil midir?

İşte, dünya sosyalist hareketi içindeki parçalanma ve kutuplaşmaların, Hindi-Çini'de sözde sosyalist ülkeler arasındaki silahlı çatışmalara dönüşmesi, bu uluslararası sapmaların dünya çapında yürüttükleri revizyonist-milliyetçi politikalarının doğrudan bir sonucudur. Bu savaş ve çatışmalarda komünizm davasına ait hiç bir şey yoktur. Tersine, bütün olup bitenler, dünya sosyalist hareketine musallat olan revizyonist sapmaların bütün çirkin yüzlerinin iyice açığa çıkmasından başka bir şey değildir.

Kuşkusuz bütün bunları söylemekle sorun bitmiş olmuyor. Tersine bu noktaların açıklığa kavuşmasından sonra hala ortada koskoca bir *"niçin"* sorusu durmaktadır. Niçin revizyonizm dünya sosyalist hareketi üzerinde bu denli etkili olabilmektedir? Devrimi gerçekleştirmek için uzun ve çetin savaşlar veren ülkeler niçin bu şekilde revizyonist görüşlerin etkinliği altına girebilmektedir?..

Bu sorular karşısında tartışılacak ve söylenecek çok şey vardır şüphesiz. Burada öncelikle hatırlatılması gereken şey, bu soruların varlığını, ortada cevaplanacak ve tartışılacak soru bırakmayan(!) revizyonist kutuplardan birinin diğerine *"ehven-i şer"* görülerek tercih edilmesinin kesinlikle sözkonusu olamayacağıdır. Tersine, yapılması gereken şey, revizyonist sapmaların marksizm açısından daha derin ve daha eksiksiz bir yargılanmasını sürdürmek olabilir.

Seçim haberleri

TÜM ZER BANK-DER ANKARA ŞUBE SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİLER KAZANDI

Daha önce KSD'nin elinde olan TÜM ZER BANK-DER Ankara Şube seçimlerini devrimciler kazandı. Yapılan seçimlerde Devrimci Yol 326, KSD 259, İlerleme 97, HK 14 oy aldı.

ANKARA TIP FAKÜLTESİ DERNEK SEÇİMİ YAPILDI

Daha önce İGD'nin elinde bulunan Ankara Tıp seçimlerinde divan seçimini 172 oyla DEV-GENÇ adayı kazandı. Daha sonra yapılan seçimlerde ise DEV-GENÇ +HK 188 oy, KSD+ Siyasetsizler 188 oy ve İGD+CHP+ TİP 187 oy aldılar. Dernek şimdiki (DEV-GENÇ görüşündeki) DİVAN'ın yönetimine kaldı. Berabere biten seçimler en kısa zamanda tekrarlanacak.

* * *

İstanbul Teknik Üniversitesi'nde yapılan Fakülte Temsilcilik seçimlerinin sonuçları şöyledir:

DEV-GENÇ	4 Fakülte temsilciliği
Askıcılar	2 Fakülte temsilciliği
H.Kurtuluşu	2 Fakülte temsilciliği
Bağımsızlar	1 Fakülte temsilciliği

Ankara 50. Yıl Akşam Ortaokulu:

DEV-GENÇ	238
HK(Bağımsızların desteği ile)	212
PDA	101

* * *

Şefaatli Halkevi:

Devrimci Yol	28
HK	9

* * *

AK-DER Genel Kurulu 24.12.1978 günü yapıldı. Seçimlerde tek liste çıkartan devrimciler yeniden yönetime geldiler.

* * *

Rize Kalkandere TÖB-DER seçimlerini Devrimci Öğretmen Grubu kazandı.

* * *

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğrenci Temsilciliği seçim sonuçları:

DEV-GENÇ	198
HK, HY	189
Boş oy (İGD)	36

ANKARA FEN FAKÜLTESİ

DEV-GENÇ	102
KSD	49
İGD	29
HK	19
CHP	14

* * *

Tapu Kadastro Personeli Derneği (TAK-DER):

Devrimci Memurlar	87
CHP-Kürt Solu (İlerleme ve TİP tarafından desteklendi)	43

* * *

CUMHURİYET YURDU
Komite Seçimi

DEV-GENÇ	161
HK-HB-HY-Partizan	93
KSD	85
İGD	43
CHP	28
PDA	19

* * *

BASIN YAYIN YÜKSEK OKULU

DEV-GENÇ	124
KSD (İGD+G.Öncü+ Askıcılar)	114
HK+DHB	24
Demokratik Sol	25

ODTÜ-ÖTK SEÇİMLERİNİ DEV-GENÇ KAZANDI

Üç yıldan bu yana doğru devrimci önderliğiyle ÖTK yönetiminde bulunan **DEVRİMCİ GENÇLİK** dördüncü ÖTK seçimlerini kazanarak tekrar yönetime geldi. Sıkıyönetime rağmen bir hafta süreyle yoğun bir propaganda faaliyetinin sürdürülmesi, seçimlerde 7500 öğrencinin oy kullanması ÖTK seçimlerini daha bir anlamlı kılmaktadır. Seçim sonuçları ve öğrencilerin yüksek oranda bir katılım sağlamaları ODTÜ-ÖTK'ya sahip çıkışın en somut göstergesi olurken yönetime gene **DEVRİMCİ GENÇLİĞİN** gelmesi doğru devrimci siyasi önderliğin bir kez daha perçinlenen zaferi olmuştur. Seçim sonuçları ODTÜ'deki devrimcileri "bir avuç" diyen hakim sınıfların ve seçim öncesi **DEVRİMCİ GENÇLİK**'i "kitlelerden kopuk"lukla, "hegomonyacılıkla", "gericilikle", "dar grupçu"lukla suçlayan tüm oportünist-revizyonist siyasetlerin suratlarında patlayan bir tokat olmuştur.

TEMSİLCİLİKLERİN DAĞILIMI

Toplam temsilcilik sayısı	150
DEVRİMCİ GENÇLİK	109
Halkın Kurtuluşu	7
CHP	6
TİP	5
İlerici Yurtsever Gençlik	5
KSD	0
Gençliğin Birliği (PDA)	0
Genç Sosyalistler	0
Halkın Yolu	1
Bağımsız	17

YÜRÜTME KURULU SEÇİMİNDEKİ OYLAR

Toplam oy	7500
DEVRİMCİ GENÇLİK	3500
Halkın Kurtuluşu	1100
CHP	1030
TİP	460
İlerici Yurtsever Gençlik	700
KSD	370
Gençliğin Birliği (PDA)	275
Genç Sosyalistler	160
Halkın Yolu	(Katılmadı)

Kısa haberler

TONYA'DA FAŞİST SALDIRILAR PÜSKÜRTÜLDÜ

Bizler Tonya'lı Devrimci Yol taraftarlarıyız. İlçemiz anti-faşist bir yapıya sahiptir. Bu nedenle faşistler sürekli olarak dışarıdan getirdikleri adamlarla saldırılar düzenlemektedirler. 26 Kasım'da da çeşitli yerlerden toplanan faşistler camilerde kışkırtıcı vaazlar verdikten sonra ilçeden ayrılırlarken Tonya halkından gerekli cevabı aldılar. Tonya çıkışında SÜT-SAN fabrikası civarında faşistleri taşıyan araba durdurularak faşistler hakettikleri biçimde uğurlandılar. Tonya'da umduklarını bulamayan faşistler bu kez de Vakfıkebir ilçesinde Tonya Lisesi öğretmenlerinden Salih Özkan'a saldırdılar. Ama bu saldırı da gerektiği biçimde cevaplandırıldı.

22 Aralık günü de Tonya Lisesindeki faşist müdürün ve faşist öğretmenlerin öğrenciler üzerindeki baskısı nedeniyle çıkan olaylarda bir devrimci göğsünden bıçakla yaralandı. Bunun üzerine halkın da katıldığı 250 kişilik bir korsan miting düzenlendi. Yoldaşımızı yaralayan faşistlerin bazı hocalarca okulda saklandığı öğrenilince okula gidilerek faşistler cezalandırıldı ve Tonya'dan kovuldu.

Bu olaylar üzerine faşist ilçe karakol komutanı suçsuz olarak gözaltına alınan devrimcileri dipçikleyerek karakola götürdü. Ama bu baskılar devrimcileri yıldırmadı. Karakolun önünde toplanan halkla birlikte gözaltına alınan üç devrimci jandarmanın elinden geri alındı. Ve kalabalık, sloganlar atarak, düzenli bir biçimde dağıldı.

Tonya'lı devrimci kardeşimiz RIFAT SEZGİN'in öğretmenlik yaptığı Urfa'nın Siverek ilçesinde faşistler tarafından öldürülmesi ile ilgili olarak da demokratik kitle örgütleriyle birlikte bir miting düzenlendi.

EGE'DE HALK GECELERİ YAPILDI

Geçtiğimiz günlerde Alaşehir, Salihli, Akhisar, Kınık ve İzmir Gültepe'de halk geceleri düzenlendi. Gecelerde yapılan konuşmalarda sıkıyönetimin devrimci mücadeleyi durduramayacağı vurgulandı. Geceler güçlü birer anti-faşist mücadele aracına dönüştürüldü.

21 OCAK İZMİR MİTİNGİ GÜÇLÜ BİR GÖSTERİ OLDU

İzmir'de 21 Ocak günü "Faşizme Karşı Mücadele Mitingi" yapıldı. Halkın Kurtuluşu tarafından düzenlenen mitinge ilkeler üzerinde anlaşarak Devrimci Yol da katıldı. Yaklaşık 5000 kişinin katıldığı mitingde sıkıyönetimin halklarımızın mücadelesini durduramayacağı vurgulandı. Yeni baskı yasalarına ve faşist katliamlara karşı çıkıldı.

Akhisar'da direniş yükseliyor

Demirel'in Akhisar'a gelmesiyle birlikte faşist polislerin devrimciler üzerindeki baskıları arttı. Demirel'in yalanları Akhisar halkını kandırmaya yetmeyince bu kez faşist polisler devrimcilere saldırdılar. Demirel'in Akhisar halkına layık bir biçimde uğurlanmasıyla birlikte 12 Mart'ı protesto eden devrimcilere faşist emniyet amirinin emriyle ateş açıldı. Emniyet görevlilerinden polis Erdal, polis Muzaffer, bekçi Sakıp ve eski katillerden bekçi Pala Ali dağılmakta olan kitleye ateş açtılar. Çatışma sırasında bir polis memurunun ölmesini bahane eden faşist polisler görülmemiş bir vahşetle halka saldırdılar. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza işkence edildi. Bacılarımıza ağza alınmayacak küfürler edildi. Ortada tek bir delil ve tanık olmamasına rağmen olayla ilgisi olmayan dört arkadaşımız tutuklandı.

Olaylardan kısa bir süre sonra devrimci arkadaşımız Ramiz Sevim evine giderken bilinmeyen kişilerce (!) kaçırılıp bilinmeyen(!) bir yerde saatlerce dövüldü.

Bütün bunlara rağmen Akhisar'da devrimci mücadele ve direniş yükselmektedir.

(Not: Devrimci Yol Akhisar olayları ile ilgili olarak bir özel sayı çıkartmıştır. Bu özel sayı bölgede yaygın bir biçimde dağıtılmıştır).

Pınarlı'da devrimci mücadele yükseliyor

Şimdiye dek faşistlerin elinde bulunan Pınarlı, devrimcilerin yılmaz ve haklı mücadelesi karşısında son hızla devrimci kesime kaymaktadır. Bu durum faşist köpekleri çileden çıkarmaktadır. Nitekim güç koşullar altında, her türlü baskıya göğüs gererek kurmuş olduğumuz Halk Odası bombalanmış, bazı devrimci yoldaşlarımızın evlerine gece karanlığında baskın yapılıp, evlerinin içi kurşunlanmıştır.

Bu durum sonucunda bizi mücadelemizden soğutmamış aksine birbirimize daha fazla kenetlemiş, faşistlerin halk düşmanı olduğu ortaya çıkmıştır.

Bir şans eseri olarak bombanın patlamaması ve evleri kurşunlanan yoldaşlarımızdan kimsenin ölmemesi, ağzı salyalı faşist köpekleri daha da çileden çıkartmış yeni yeni saldırılara hazırlanmışlardır.

Hiçbir şeyden yılmayan Pınarlı devrimcileri yalnızca ilgisizlikten şikayetçiyiz. Tüm bu saldırılar karşısında güvenlik kuvvetleri seyirci kalmakta, basın, bilhassa Devrimci basın bizden hiç söz etmemektedir.

Faşistler, yıllarca köyümüze egemen olmuşlardı. Parmakla sayılacak kadar az olan devrimci gençleri köy alanına indirtmiyor, inenleri korkunç bir şekilde dövüyorlardı. Genç-yaşlı dinlemeden bu azgın itler, bizleri çok ezmişlerdir.

Devrimciler olarak birleşmeye başladıktan sonra halkımıza gerçekleri anlatmaya başladık. Bu ara devrimci anlayış içerisinde, halkımızın ekonomik sorunlarıyla ilgilenmeye başladık. Gaz, su, yol, kooperatif, köprü, vs, üzerine eğilmiş olduğumuz ilk çalışmalar arasında yer almaktadır. Gerçekleri görmeye başlayan halk, bizi candan desteklemeye başlamıştır.

Devrimciler olarak üçbin beşyüz civarında nüfusa sahip Pınarlı köyünde devrimci mücadeleyi sürdürmeye kararlıyız. Tüm devrimciler olarak, faşistlerin her türlü baskısına karşı koyma azmindeyiz. Hele, yıllardır sömürüldüğümüzü ve ezildiğimizi anladıktan sonra...

Pınarlı'da devrimci mücadele süreceği gibi Devrimci Yol'un bayrağı da yükselecektir.

DİYARBAKIR'DA DDKD'Lİ KÜRT MİLLİYETÇİLERİ DEVRİMCİLERE SALDIRDI

Diyarbakır'da DDKD'li milliyetçiler Fen Fakültesi seçimlerini kaybetmeleri üzerine devrimcilere saldırdılar. Fen Fakültesi seçimlerinde önce üç aday çıktı. Bir DDKD adayı bir İGD adayı ve bir de KSD, HK, DHY, Kawa ve bizim desteklediğimiz yurtsever aday. Daha sonra İGD adayı adaylığını çekerek DDKD'yi destekledi. Yapılan seçimleri 11 oy farkla yurtsever aday kazanınca DDKD'liler her zaman olduğu gibi devrimcilere saldırdılar. Okulda herhangi bir saldırı yapamayan DDKD'liler bu kez okul dışında üç DEV-GENÇ sempatizanına saldırdılar. Ertesi gün ise okul kantini çevresine pusu kurarak kantini otomatik silahlarla taradılar. Bu sırada bir yurtsever öldü, bir-iki kişi de yaralandı. Şimdiye kadar faşistlere karşı tek bir kurşun bile sıkmayan bu insanlar devrimcileri kurşunlayarak karşı devrim güçlerine en büyük yardımı yaptılar. Bu tür olaylar bu milliyetçilerin en son çırpınışlarıdır. Bütün bu tür saldırılar ve provokasyonlar devrimciler tarafından boşa çıkarılacaktır.

ATAEYMİR - Biz Ataeymir tütün üreticileri olarak tütünde sömürüye son demenin zamanının geldiğini vurguluyoruz. Bu seneki piyasada da tütün üreticileri tütünleri baktırabilmek için 2-3 gün yağmur altında tekel memurunu beklediler. Aslında tekel memurunun tütüne bakması önemli değildi. Asıl sorun piyasanın ne zaman açılacağı ve taban fiyatın ne kadar olacağı idi. Bu uygulamaların sonucu olarak tütün üreticilerinin üzerinde yoğun bir sömürü söz konusu oluyordu. Biz tütünde sömürüye karşı çıkıyoruz.

Ataeymir (Aydın) Devrimci Yol
taraftarları

AYBASTI - Aybastı'da devrimciler mahalle mahalle, köy köy dolaşarak halka sıkıyönetimin baskılarını anlatıyorlar. Devrimcilerin bu çalışmaları oligarşinin sivil ve resmi güçlerinin baskılarına rağmen sürüyor. Aybastı'nın Kabataş köyünde çalışma yapmak için köye gelen devrimcilere faşistler saldırdı. Köy kahvesinde konuşma yapan devrimcilere mani olmak için kahveyi basan 15'e yakın silahlı faşist kahveciyi vurdu ve kahvecinin oğlunu da yaraladı. Devrimcilerin karşı koyması üzerine çıkan çatışmada faşistlerden, birisi bekçi olmak üzere, iki kişi öldü ve altı faşist yaralandı. Bu çatışma sırasında iki de devrimci arkadaş yaralandı.

EDREMİT - Biz Edremit'li DEVRİMCİ YOL sempatizanları olarak 13.7.1978 tarihinde kurulan ve 14.10.1978 tarihinde yapılan 1. Olağan Genel Kurul seçimleri yapılan derneğin yönetimine DEVRİMCİ BİRLİK adıyla geldik. İGD'li revizyonistler seçimlerden önce çeşitli karaçalma ve her türlü oyunlara giriştiler. İGD'li revizyonistler, seçimlerde, konuşmalarında aday olmadığını söyleyen kişileri aday göstererek bir kez daha revizyonizmin gerçek yüzünü sergilediler. Ama bu oyunları da sökmedi. DEVRİMCİ YOL bütün Türkiye'de olduğu gibi Edremit'te de kesin zaferini kazanmıştır. Seçimlerden sonra yönetime gelen DEVRİMCİ YOL sempatizanları çalışmalara başladık. İlk olarak Edremit çevre köylerinde halk odası çalışması başladı. İkinci olarak DEVRİMCİ YOL'un Balıkesir'de düzenlediği "Yeni Baskı Yasaları ve Faşist Teröre Karşı Mücadele Mitingi"ne en geniş biçimde katıldık.

ANTALYA - Sıkıyönetimin ilanından sonra sıkıyönetim aleyhinde yoğun bir yazılama yapıldı. Mahallelerde korsan mitingler düzenlendi. Ulaş Bardakçı'nın ölüm yıldönümünde tüm liselerde ve Eğitim Enstitüsünde forumlar düzenlendi. Üç Kapılar mevkiinde kaleye, üzerinde "Ulaş yoldaş silahın yerde kalmayacak-Devrimci Yol" yazan Ulaş'ın resimli pankartı asıldı. Polis pankartı indirebilmek için trafiği bir saat durdurmak zorunda kaldı. Akşam da polisin bütün tertibatına rağmen korsan bir gösteri düzenlendi. Aksu Eğitim Enstitüsü'nde de faşistler dövülerek okuldan atıldı.

TOKAT, Emirseyit köyü - Bizler Tokat'ın Emirseyit Köyü Devrimci Yol taraftarlarıyız. Tokat'da ve köyümüzde anti-faşist mücadeleyi Devrimci Yol'da örgütlemeye kararlıyız.

KARAOSMANİYE - Biz Kemalpaşa'nın Karaosmaniye köyünün 15 hanelik Demirciler mahallesi halkıyız. Mahallemizde yol ve elektrik yoktur. Geçimimizi çayla sağlamaktayız. Yol ve elektrik sorunumuzun çözümü için çalmadık kapı bırakmadık ama bizimle hiç ilgilenen olmadı. Tek geçim kaynağımız olan çayın nakledilmesi bizim için büyük bir sorundur. Eşek bile geçmeyen yollardan 2 km yürüyerek alım yerine ulaşabilmekteyiz. Bunca zorlukla ürettiğimiz çayın fiyatı son derece düşüktür. Çay paramız zamanında ödenmediği için aracının tefecinin eline düşmekteyiz. Biz artık egemen sınıflardan umudumuzu kesmiş durumdayız. Tek umudumuz "halkın kendi güçlü kollarıyla kuracağı demokratik halk iktidarıdır". Bunun bilincinde olarak faşizme ve oligarşiye karşı mücadele etmede kararlıyız.

FATSA - Son siyasi gelişmeleri halka anlatmayı görev bilen devrimciler köy köy dolaşarak propaganda faaliyetlerini sürdürüyorlar. 100'e yakın köy dolaşılmış, köylerde yapılan kahve toplantılarıyla siyasi gerçekler anlatılmıştır.

Fatsa'da MHP ilçe binasının tamamen kapatılıp faşistlerin etkinliğinin kırılmasından sonra devrimciler halkı sömüren karaborsacılara karşı mücadeleyi yükselttiler. Ayrıca, sigara, yağ, deterjan gibi maddeleri stoklayanların mallarına el konularak bu mallar yoksul halka dağıtılmaktadır. Fatsa'daki polis ve jandarmanın gücü devrimcilerin bu çalışmasını engellemeye yetmeyince Samsun'dan getirilen toplum polisi karaborsacılığa karşı mücadele eden devrimcilerin üzerine saldırdı. Buna rağmen devrimcilerin mücadelesi sürüyor.

SAMSUN - Samsun'da faşistlerin etkin olmaya çalıştıkları mahallelerden biri olan Zeytinlik mahallesinde devrimci çalışma kısa sürede başarılı adımlar attı. Devrimcilerin mahallede çalışma yapmasıyla birlikte halkın kahvesini basan faşistler ertesi gün tekrar halka saldırınca gerekli cevabı aldılar. Saldırgan faşistlerden birisi öldü, ikisi yaralandı. Bunun üzerine polisin devrimciler üzerindeki baskısı iyice arttı (daha önce bir polis ölmüştü.) Polis Samsun'daki DEV-GENÇ'i kapattı.

BALIKÇILAR KÖYÜ
Bizler Rize'nin, Gündoğdu nahiyesinin Balıkçılar köyünde halkımızın kurtuluş kavgasında, anti-faşist, anti-emperyalist ilkeler doğrultusunda egemen sınıfların tüm baskılarına rağmen yılmadan mücadele eden devrimcileriz.

Yöremizde dağınık olan devrimci hareketi toparlayabilmek ve mücadelemizi daha sağlıklı, daha örgütlü sürdürebilmek için bir dernek açmayı kararlaştırdık ve sıkı bir çalışmadan sonra arzuladığımız derneği açtık. Derneğimizin açılışından sonra arkadaşlar arasında birliği sağladık, örgütlü bir çalışmayla köyümüz halkıyla bütünleşerek köyümüzün acil olan sorunlarına eğildik. Çevre köylerle ilişkiye geçerek kısa zamanda ordaki arkadaşlarla tanıştık, arkadaşların ikisiyle çevre köy halkıyla da tanıştık. Köyümüz kahvelerine ve çevre kahvelerine örgütlü bir çalışmayla toplantılar düzenleyerek K.Maraş olaylarını bildiğimiz kadarıyla egemen sınıfların yapısıyla beraber anlatmaya çalıştık. Bu arada merkezle sık sık ilişkiler kurarak mücadelemizi daha örgütlü sürdürüyoruz. Mücadelemiz oligarşinin tüm baskıları üzerimize yüklense dahi halkımız kendi iktidarını kendi güçlü kollarıyla kurana dek yılmadan sürecektir.

SIKIYÖNETİM YILDIRAMAZ BİZİ!

ŞARKIŞLA - Tüm ilerici, yurtsever, devrimci gençliğin örgütlenmesini gerçekleştirmek, Şarkışla'daki anti-faşist mücadeleyi yükseltmek için kısa adı ŞARKIŞLA DEV-GENÇ olan Şarkışla Devrimci Gençlik Derneği kuruldu. Yeni kurulan Şarkışla DEV-GENÇ Türkiye gençliğinin merkezi örgütü DEV-GENÇ'i desteklemektedir.

SÖKE - Son günlerde oto hırsızlarının bir gece bekçisini öldürmeleri bahane edilerek Halk-Der yönetim kurulu üyeleri karakollara çekilerek işkence tezgahlarına yatırılmıştır. Karakol amiri faşist komiser Veli "sizin öldürmediğinizi biliyoruz ama size hıncımız var, birazcık hıncımızı alıyoruz daha da alacağız" demesi oligarşinin uşaklarının Söke'de yaptıklarının somut bir örneğidir. Özellikle faşist MHP milletvekili Gün Sazak'ın Söke'nin en büyük patronu Fahri Talmam'la birlikte bir sunta fabrikası açmasıyla birlikte devrimciler üzerindeki baskılar arttı. Faşistlerin planı bu işyerine dışarıdan faşistleri getirterek yerleştirmek böylece Söke'yi faşist işgal altına almaktır. Bu planlarını uygulayabilmek için devrimciler üzerinde şimdiden yoğun baskılar yapmaktadırlar.

Emniyet kuvvetleri ve de özellikle komiser Veli MHP ile sıkı bir işbirliği halinde devrimcilere saldırıyorlar. CHP'liler ise bütün bu gelişmeler karşısında hiç seslerini çıkartmamaktadırlar.

Ama bütün bu baskı, işkence ve saldırılara rağmen Söke'de devrimci mücadele devrimci yolda yükseliyor.

DEVRİMCİ YOL
15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

○
Sahibi ve Sorumlusu
AYET ERAY

○
Yönetim Yeri
İhsan Sungu Sok. No:12
Kültür mah. Balçova
İZMİR

○
Baskı
BURSA GAZETECİLİK ve
YAYIN A.Ş. TESİSLERİ

Sömürü düzeninin bunalımının bütün yükü halkın sırtına yükleniyor

Son zamlar ve "önlemler paketi" ile birlikte ekonomik sorunlar ön plana çıktı. Öyle ki, bütün siyasi tartışmalar ekonomik sorunlar ışığında şekilleniyor. Sıkıyönetim, "anarşi", vb. konular ikincil plana düşürüldü...

SON zamlarla birlikte emekçi halk kesimleri üzerindeki ekonomik sömürü vahşi boyutlara ulaştı. Bu zamlar halk üzerinde şok etkisi yarattı. Tam bir panik, kızgınlık, hoşnutsuzluk hüküm sürmekte. Ne yapacağını bilemez bir durumda emekçi yığınlar. Tam bir çaresizlik içindeler. Büyük bir içtenlikle "umut bağladıkları CHP hükümetinden yedikleri kazık (sıkıyönetimle birlikte "çatalkazık") MC hükümetlerinin zulmünü çoktan unutturdu. CHP'ye bağlanan umutların boşa çıkması bir yana, CHP hükümetinin tam bir belaya dönüşmesi halk kitlelerini şaşkına çevirdi. Gerçekten de, bir şoförün CHP'ye oy atan elini balyozla ezmesi, toplumun içinde bulunduğu psikolojik durumu yansıtan en çarpıcı örneklerden birisi oldu... Bu şoför (ya da halk) sanki aynı eliyle gerici faşist partilere oy atmış olsaydı durum farklı mı olacaktı, ya da daha kötü mü olacaktı, bunu düşünecek halde değil. Halk şimdi "devralınan enkaz" edebiyatına da ikna olmuyor, bu enkaz altında CHP hükümeti tarafından daha da perişan edilmekte olduğunu görüyor yalnızca...

Söylemeye gerek yok ki bu tablo AP'nin ve MHP'nin dirilmesine, etkinlik kazanmasına fırsat tanıyan bir tablodur. Bu durumu kendisine iktidar yolunu açan bir fırsat olarak değerlendiren Demirel hemen harekete geçmiştir. Hükümeti düşürmek için somut gerekçeleri (zam, hayat pahalılığı, "anarşi") sunmakta ve bunun somut çözümü olarak "erken seçimi" göstermektedir. Demirel'ın yarattığı hava, Ecevit'e eksik bıraktıklarını tamamlatmak için bir süre daha beklemek, Ecevit'i düşürerek yerini bir seçim hükümetinin alması için çaba sarfetmektir.

MHP'nin ise, kendisinin yedekleneceği veya içinde yeralacağı bir askeri faşist darbeye yönelik çabaları gene ön plandaki stratejisi olarak kalmakla birlikte, *ikinci* olarak AP'nin bu doğrultudaki stratejisine yedeklenmesi, temel stratejisine yönelik olarak güç toplamaya çalışması ihtimal dışı tutulamaz. Gene, AP yanlılarınca bir seçim ön çalışması anlamında gündeme getirilen esnaf direnişlerini, kendi yönünde kullanılabilecek bir fırsat olarak değerlendirmeye çalışması beklenmelidir.

ECEVİT neden bu kadar ağır zamlara başvurdu?

Az çok ekonomiyle ilgilenenler mevcut durumda Ecevit'in başka tercihinin olmadığını biliyorlar. *Oligarşinin ekonomik sıkıntılarının azalmasının yolu* emperyalist güçlerin (IMF, vb.'nin) direktifleri doğrultusunda gereken tedbirleri almaktı. İşte son zamlar bu doğrultuda, emekçi halkın cebindeki 100 milyar liraya el konulmasını, iç tüketimin düşürülmesini sağlayacaktır. Bununla enflasyonun da dizginlenebileceği sanılmaktadır. CHP hükümeti bu tedbirlerle IMF'nin dış kredi konusunda yeşil ışık yakacağını ummaktadır.

IMF'nin dayattığı "çözüm" ise enflasyon-devalüasyon sarmalına takılıp kalmak, her geçen gün daha fazla oranda yabancı sermayeye bel bağlamak, emperyalist tekellere ucuz hammadde deposu olarak kalmak demektir. Zaten şimdiden "dış ilişkilerde hareketli bir dönem başlıyor" şeklindeki izahatların arkasında, emperyalizme daha fazla bağımlılığın zemini yaratılmaktadır. Öte yandan IMF ile hükümet arasındaki "uyumsuzlukların" zamlar ilan edilmeden önce önemli ölçüde ortadan kaldırılmış olduğu da belli olmaktadır. Bugün IMF ile hükümet arasında en önemli anlaşmazlık noktası olarak gösterilen devalüasyon sorunu ise "anlaşmazlık" bakımından abartılmış bir sorundan başka birşey değildir. Devalüasyon konusunda koparılan fırtınalar bir kayıkçı döğüşünden başka birşey değildir. Çünkü ne IMF devalüasyonun hemen yapılmasını dayatmakta, ne de Ecevit devalüasyonun kesinlikle yapılmaması için diretmektedir. Ayrıca Ecevit şimdiden dolaylı yollardan (işçi dövizlerine farklı kur uygulanması gibi) devalüasyon yapmaya yönelmektedir.

IMF'nin yukarda sözünü ettiğimiz Şubat ayı raporunda ayrıca, hemen bir devalüasyon yapılması yerine, kur ayarlaması ile yetinebileceği, iç talebin kısıtlanması, vergilerin artırılması, özellikle KİT ürünlerine zam yapılması sayesinde dış yardımın mümkün olacağı görüşleri savunulmaktaydı. Bilindiği gibi Ecevit hükümeti vakit geçirmeden bu görüşleri dikkate aldığını ispatlama çabasına girdi. Vergilerin artırılması dışındaki direktifleri yerine getirdi. Hatta bu arada IMF'nin özellikle karşı çıktığı "katlı kur ayarlaması"ndan vaz geçer nitelikte bir tutum takınmaya da çalıştı. (Son önlemler paketinde bu uygulamanın sözü bile edilmedi).

Ne varki bütün bunlara rağmen hükümetin dört gözle beklediği "taze para" önündeki engeller yine de tamamıyla kalkmış değildir. Emperyalist güçlere verilen bütün ekonomik tavizler yeterli olmamaktadır. Çünkü ortada önemli bir siyasi engel, Kıbrıs sorunu vardır. Ve emperyalist güçler, özellikle de ABD emperyalizmi ekonomik tavizlere ilaveten bu konuda da siyasi bir taviz verilmesini dayatmaktadır.

1978 yılındaki gelişmeler hatırlandığında, "taze para" ya da "acil yardım" denilen şeyin sadece IMF'nin yeşil ışığına bağlı olmadığı, ya da, bütün istedikleri yerine getirilmesine rağmen IMF'nin yine de yeşil ışık yakmadığı - yakamayacağı anlaşılmaktadır. Örneğin Avrupa piyasasında bulunan 400 milyar Eurodolar'dan 1 milyarlık bir kısmının Türkiye'ye aktarılması büyük bir sorun değildir. Ama bu dolarlarla Türkiye arasında Kıbrıs durdukça bu önemli bir sorun olmaktadır. Bu konuda (Abdi İpekçi'den sonra daha "ılımlı" bir hava takınarak oligarşinin akıllı sözcüsü olmaya adaylığını koyan) Tercüman yazarı Güneri Civaoğlu'nun "Kıbrıs'lı Türk için adil çözümler ile yüklü bir ABD yardımı arasında tutarlı dengeler kurulursa, tünelin ucunda ışık görünür" şeklindeki tespitler yaptığı dikkati çekiyor.

Bugünlerde Carter'ın girişimleri de dikkat çekici boyutlara ulaşmıştır. Ortadoğu'daki son gelişmelerden sonra ABD nüfuzunu korumanın bir yolu olarak (ve bir de başkanlık seçimlerinde yahudi lobisini arkasında tutmak amacıyla)Carter'ın İsrail ile Mısır'ı barıştırmasından hemen sonra Kıbrıs için de kollarını sıvadığı görülmüştür. Carter yine aynı nedenlerle (ve ilaveten Rum lobisinin de desteğini korumak için) Karamanlis ile Ecevit'i anlaşmaya zorlayacaktır. Ecevit'in (böyle bir şeye yanaşmayacağını ima etmesine rağmen) bu konuda takınacağı kesin tutum "taze para" akışının miktarını ve hızını belirleyen bir etmen olabilir...

Aynı zamanda, bu sorun karşısındaki tutumu Ecevit'in iktidardan düşüş hızını artıracak ya da yavaşlatacak bir etmen olarak da görülebilir. Emperyalist güçlerin ve oligarşinin Ecevit'e verdikleri sınırlı ve şartlı desteğin düğümlendiği nokta, önümüzdeki günlerde muhtemelen bu konu olacaktır.

Karşı karşıya bulunduğu açmazlar gittikçe çetrefilleşen Ecevit, kendi varlığını koruyacak "savunma mekanizmaları" yaratmaya da çalışmaktadır... Öncelikle emperyalist güçlerin güvenini korumak için Türkiye'yi bunlara peşkeş çekmeye başlamıştır. Son konuşmalarında, "yabancı sermayenin Türkiye'ye çok daha geniş ölçüde çekilmeye çalışılacağını" vurgulayan Ecevit, büyük bir pervasızlıkla "Türkiye'yi dışa bağımlılıktan kurtarmaya(!) katkıda bulunacak(!!) bir alanda yabancı sermayeye duyulan ihtiyaç"tan söz edecek kadar saçmalamaya başlamıştır. Türkiye'nin, emperyalistler için bulunmaz bir nimet olduğunu anlatırken de, ekonomik anlamda (Brezilya'da, vb.de olduğu gibi) emperyalizmin sıçrama tahtası olabileceğini kanıtlamaya çalışmaktadır: "Türkiye'de yabancı sermaye ve teknoloji katkısıyla kurulacak sanayiler, yalnızca Türkiye'nin pazarını düşünmemelidirler" demektedir.

Sanırız Ecevit'in bu ve benzeri sözleri ve girişimleri hiç bir yoruma hacet bırakmayacak kadar onun ne denli emperyalizmin tercih ve güvenini kazanmaya çalıştığını ve Kıbrıs konusunda da bu tutumuna aykırı tavırlardan sakınacağını göstermeye yeterlidir.

Öte yandan, ülke içinde de kendisine sunulan sınırlı ve şartlı destekleri korumak amacıyla, Ecevit, ekonomik ve siyasi alanlarda yüklendiği "Erim rolü"nu devam ettirmektedir. "Eşgüdüm tartışmalarında Genel Kurmay Başkanının devreye girmesiyle, ordunun desteğinin arkasında olduğunu kamuoyuna bir kez daha gösterdikten sonra, "ekonomik önlemleri" açıklamadan önce işverenleri ve işçi "temsilcilerini" yanına alarak bir gövde gösterisinde bulunması da bir başka "önlem" olarak değerlendirilebilir.

Ecevit oligarşi içinde de, güçlü olanın, emperyalistlerin doğrudan uzantısı olan tekelci burjuvazinin sanayi kesiminin desteğini almakla "akıllı" davrandığı söylenebilir. Bu kesime güven vermek amacıyla özel önlemler alındığı görülmektedir. Ecevit'in beyanlarına göre, 78 Temmuz'unda sanayicilere ihracattan kazandıkları dövizin % 25'ini kullanma hakkı tanınmıştır. (Bu demektir ki, sanayiciler, bu % 25'i "tahtakale" borsasında bozdursalar bile kıllarını kıpırdatmadan yeniden —hem de % 100— kar etmiş olacaklardır!). Bu koşullar altında sanayicilerin Ecevit'e sahip çıkmaları elbette doğaldır.

Ayrıca bu gelişmeler oligarşinin kendi içindeki çelişmeleri de etkileyici boyutlar kazanmıştır. Tekelci burjuvazinin ticarete yönelik kesimleri, özellikle ithalatçılar, alınan son ekonomik önlemlerden epey zararlı çıkacağa benzemektedirler. Eskiden beri AP yanında tavır alan Ticaret Odaları, Ziraat Odaları ve Esnaf kuruluşlarının hoşnutsuzluklarını bağıra çağıra belli etmelerinin siyasi trafiği ne ölçüde etkileyeceği de önümüzdeki günlerde görülecektir. (İlginç olan diğer bir nokta da MSP'nin bu trafikte ekarte edilmiş olmasıdır).

Bütün bunlar ortada dururken, Ecevit'ten emekçi halklarımız yararına işler yapmasını beklemek elbette büyük bir safdillik sayılmalıdır. Ecevit halktan "özveri" istemiştir. Emperyalist güçlere tüketimin kısılacağı, maliyetlerin düşürüleceği konularında söz vermiştir. Zamlarla bunun gereklerini yerine getirmeye başlamıştır. Ecevit'in elinde, işçilere, emekçilere, yalandan ve aldatmacadan başka vereceği başka bir şeyi yoktur. "Asgari ücret" tespit edileceği zaman her zamanki gibi "en makul" ücreti kendilerinin verdiğini iddia edecektir. Bu pahalılıkta, olağanüstü *enflasyon* koşullarında ücret artışına bir ölçüde gözyuman IMF'nin koyduğu sınırlar çerçevesinde, işçi ücretlerini "artırmış" olacaktır. Ama fiyatların çok altında olacak olan bu "artış" bile bir hafta on gün içinde enflasyon hızı karşısında hemen geçersiz kalacaktır. *"Türkiye'de maliyetlerin genellikle yüksek olduğu doğrudur ve bunun bir nedeni işçi ücretleridir"* diyebilen ve sermaye yanında açıkça tavır alan Ecevit'ten işçilerin "umut"larını kesmeleri kadar doğal bir şey olamaz... İşçiler gibi, tüm sabit gelirlilerin, memurların da, Ecevit'in "sosyal tedbirleri"nden önlerine atılacak üç-beş kuruşla yetinmekten başka çareleri yoktur. Köylülerin durumu da farklı değildir. Küçük üreticilerin, şimdiden parça parça ilan edilmeye başlayan taban fiyatları ile ne denli zor günlerle karşı karşıya kalacakları belli olmaktadır... Bütün bunların doğrudan bir sonucu, geniş emekçi halk kesimlerinin Ecevit'ten umutlarını kesmeleri ve mevcut düzene karşı devrimci halk muhalefetinin yükseltilmesi olacaktır.

Sonuç olarak şunları söyleyebiliriz: Emperyalist güçlerle olan ilişkilerde Kıbrıs düğümüne bağlı "taze para" sorunu, oligarşinin kendi iç çelişmeleri, vb. etmenler yanısıra, Ecevit hükümetinin kaderini belirleyecek olan bir etmen de toplumsal muhalefetin şu ya da bu biçimde ulaşacağı boyutlar olacaktır. Elinde sıkıyönetim gibi bir aracın bulunması Ecevit için bir avantaj sayılabilir. Ancak sıkıyönetime rağmen ve sıkıyönetimden de yararlanarak faşist güçlerin bu toplumsal hoşnutsuzluğu kendi potalarına kanalize etmek için yoğun bir çaba içine girdikleri bellidir. Bu tablo kısa dönemli olarak devrimcilerin ne yapması gerektiğini de kendiliğinden ortaya koyacak niteliktedir. Şiddet planında *"geri çekilme"* taktiği uygulayarak gerici kitlesel tepkilere sarılmayı daha elverişli görecek olan faşistlerin manevra alanı kısıtlanmalıdır. Bugüne dek faşistler istedikleri yerde ve zamanda istedikleri biçimlerde halka saldırma konusunda inisiyatifi ellerinde bulundurmuşlardır. Şimdi yapılacak olan mücadeleyi yükselterek inisiyatif kazanmak; CHP'nin gerici politikalarının sonucu olarak, kitleler içindeki CHP'ye bağlanan umutların kırılmasıyla yükselecek olan toplumsal muhalefeti devrimci bir doğrultuya yöneltmek için her araçtan yararlanarak, her fırsatı kullanarak, canla başla çalışmak; ve gerici-faşist güçlere, CHP'nin olumsuz politikalarını istismar ederek, yeniden güç kazanma imkanı tanımayacak devrimci bir mücadele anlayışını kararlılıkla hayata geçirmektir.